

რძე და თაფლი

რუპი კაური

ნიუ-იორკ თაიმსის პესტსელერი №1

რძე და თაფლი

რუბი კაური

გამომცემლობა პალიტრა L

მკლავებს
რომლებიც
მიჭერენ

წუხელ საკუთარი გულის
ტირილობა გამაღვიძა
გამაგებინე რით გიშველო შევემუდარე
წიგნი დაწერე

სარჩევი

ტკემა 9	9
სიყვარული 43	43
მსხვერვა 79	79
გამთელემა 145	145

ტკეზა

რუპი კაური

ასე იოლი რადაა შენთვის
კარგად მოექცე ადამიანებს მკითხა მან
ერთხელ

ჩამომეღვენთა რძე და თათლი
ბაგეებიდან
როცა მივუბე

რადგან არასდროს მომეცევია
არავინ კარგად

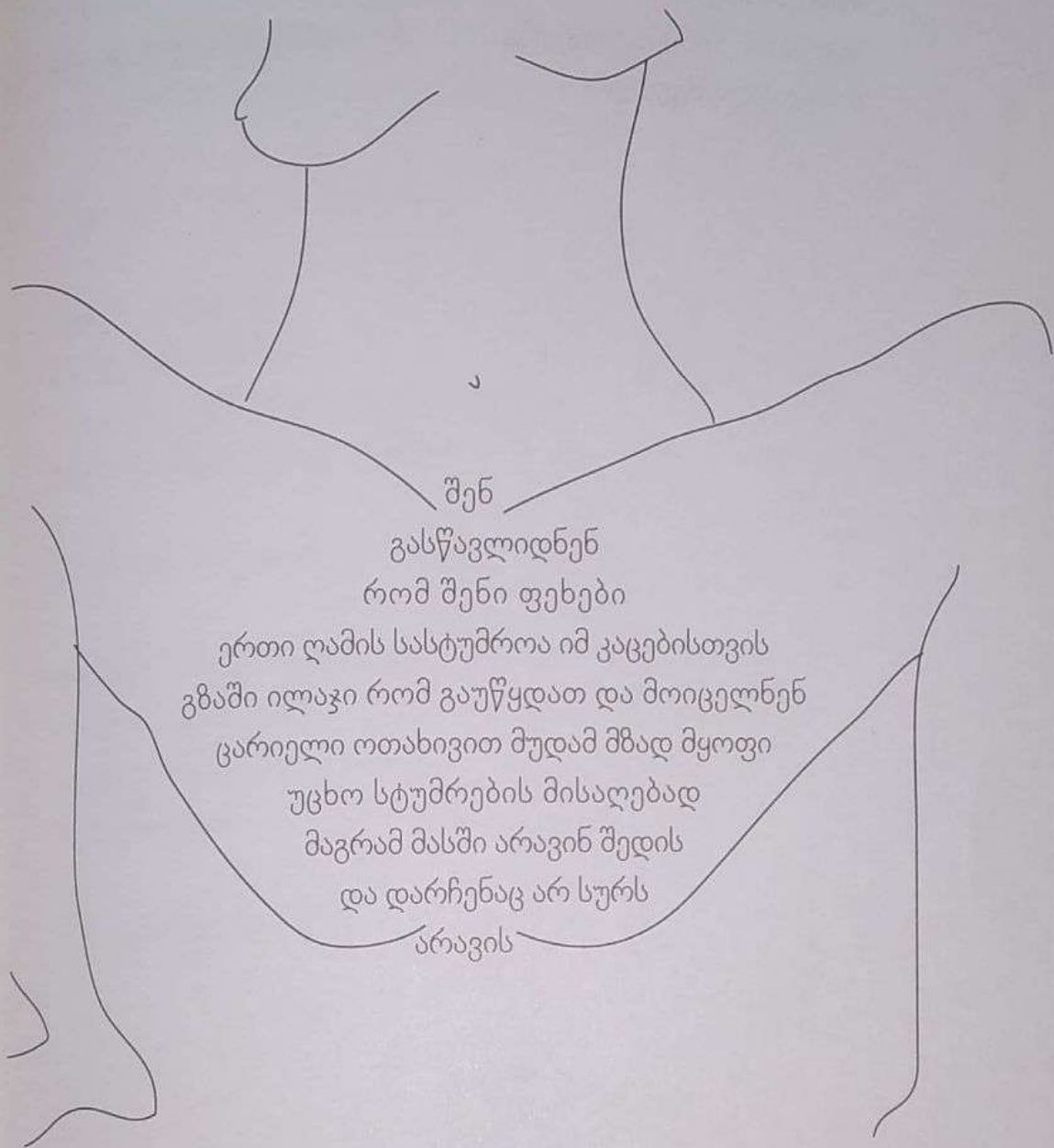
რძე და თაფლი

პირველმა ბიჭმა რო მაკოცა
დაბლა დახარა ჩემი მხრები
როგორც საჭე ველოსიპედის
სულ პირველად რომ გაატარა
ხუთის ვიყავი

მის ტუჩებს ჰქონდა სუნი შიმშილის
რომელიც ერგო მამისაგან
დილის ოთხზე
დედამისით რომ ნადიმობდა

იგი პირველი ბიჭი იყო
ვინც ჩამავიწო
რომ უპოვართა საზრდო არის ჩემი სხეული
ვინც მომიტხოვს მას უნდა ვერგო
რადგან ვერასდროს ველირსები სრულყოფილებას

და ღმერთო ჩემო
რად მაგრძნობინე მეც ისეთი სიცარიელე
როგორსაც გრძნობდა დედამისი
გამთენიისას ოთხ საათსა და ოცდახუთზე

შენ
გასწავლიდნენ
რომ შენი ფეხები
ერთი ღამის სასტუმროა იმ კაცებისთვის
გზაში ილაჯი რომ გაუწყდათ და მოიცელები
ცარიელი ოთახივით მუდამ მზად მყოფი
უცხო სტუმრების მისაღებად
მაგრამ მასში არავინ შედის
და დარჩენაც არ სურს
არავის

რძე და თაფლი

ჩემს ვენებში რომ გზას მიიკვლევს
შენი სისხლია
მითხარი შენი დავიწყება
როგორღა შევძლო

ფსიქოთერაპიის კაბინეტი
თოჯინა კი წინ რომ დაგისვეს
იმ გოგოებისოდენაა
ბიძები რომ ეხებიან სიამოვნებით

თითი დაადე სად გეხებოდა...

შენც თითს ადებ
მას ფეხებს შორის
სადაც ისე გიტრიალა ბიძამ თითები
როგორც სულში აღსარებისას

თავს როგორ გრძნობ

ყელში გაჩრილ ბურთს ექაჩები
თითქოს კბილებით
ამბობ კარგად ვარ
აი დავემუნჯდი

– შუა კვირის სეანსები

რძე და თაფლი

სწორედ ის უნდა ყოფილიყო
პირველი მამრი სიყვარული შენ ცხოვრების
და ჯერ კიდევ
მას ეძებ ყველგან

– მამა

ჩემი ხმის ისე გეშინოდა
მეც გადავწყვიტე
მისი შიში
გულში ჩამედო

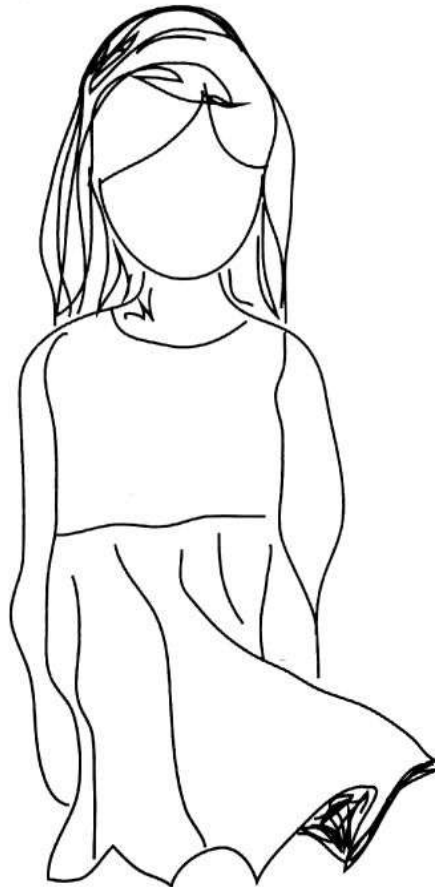

რძე და თაფლი

ის იყო ვარდი
ამოსული ისეთ ადგილას
სადაც გულშიც არ გაუვლიათ
გაფრთხილებოდნენ

ყოველთვის როცა
შენს გოგონას ეუბნები
რომ თუ უყვირი
მიზეზი მხოლოდ სიყვარულია
შენ მას ასწავლი
ვერ გაარჩიოს მრისხანება სიკეთისაგან
და ეს კარგ ამბადაც კი გეჩვენება
იქამდე ვიდრე გაიზრდება შენი გოგო
გაიზრდება და ენდობა კაცებს
გულის რომ ატკენენ
ენდობა რადგან ის კაცები
სწორედ შენ გგვანან

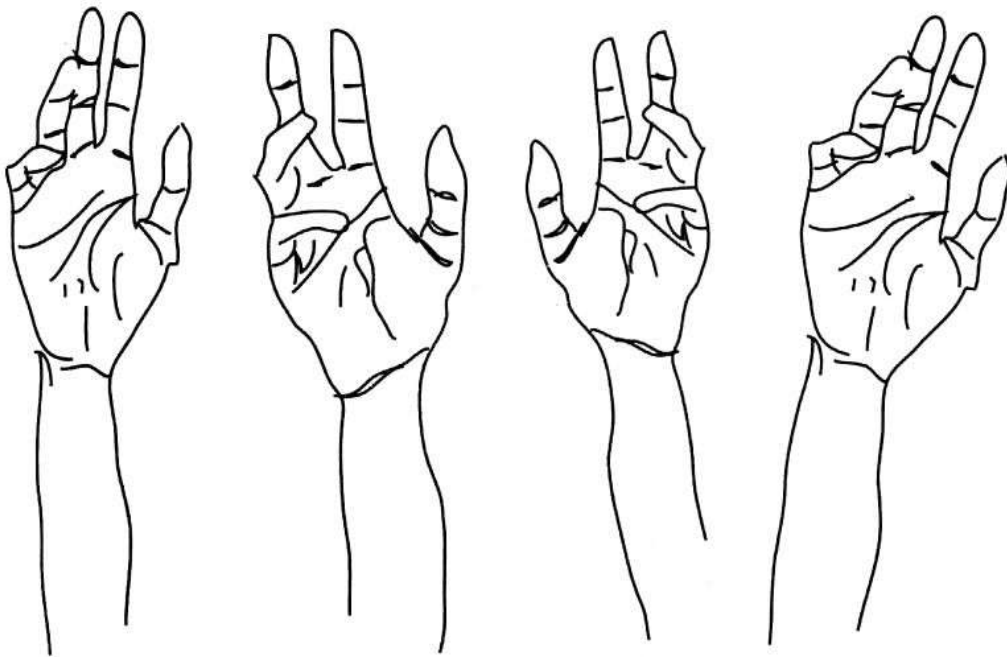
– ქალიშვილების მამებს

რძე და თაფლი

სექსი მეონია მითხრა ქალმა
მაგრამ არ ვიცი როგორია
სიყვარულით მიეცე
ტკბობას

ერთი წესი რომ მაინც მცოდნოდა
უსაფრთხოების
იქნებ არასდროს მივნდობოდი
უხილავ ხელებს

რძე და თაფლი

სექსი ორი ადამიანის შეთანხმებაა
თუ ერთი წევს და არაფერს აკეთებს
რადგან მზად არ არის
რადგან ხასიათზე არ არის
რადგან უბრალოდ სექსი არ უნდა
მეორეს კი სექსი აქვს მის სხეულთან
ამას ვერ დავარქმევთ სიყვარულს
ეს გაუპატიურებაა

ყველაზე მძლავრი
სიყვარულის ნიჭია ჩვენში
და მაინც ვირჩევთ
შხამში ცხოვრებას

რძე და თაფლი

არსად მსმენია უფრო მცდარი შეხედულება
ვიდრე ისაა
რომ სახლს და ოჯახს მოსცხებს ჩირქს ქალი
რომელიც საფრთხეს აარიდებს
გულსა და სხეულს

ფეხები
მიწას მიმილურსმე
შენი ტერფებით
და მიბრძანე
ავმდგარიყავი

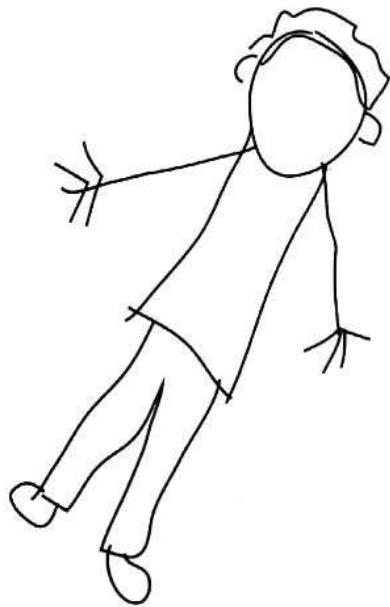
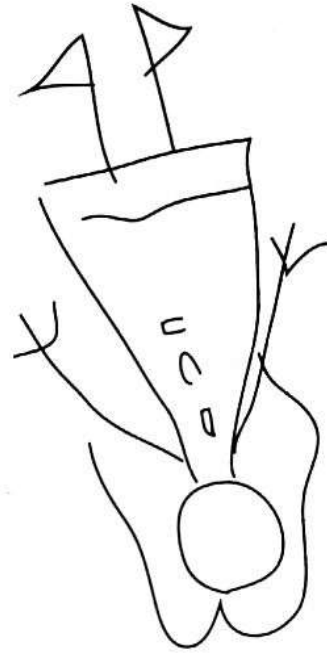

რძე და თაფლი

გაუპატიურება
გშლის
ნაწილებად

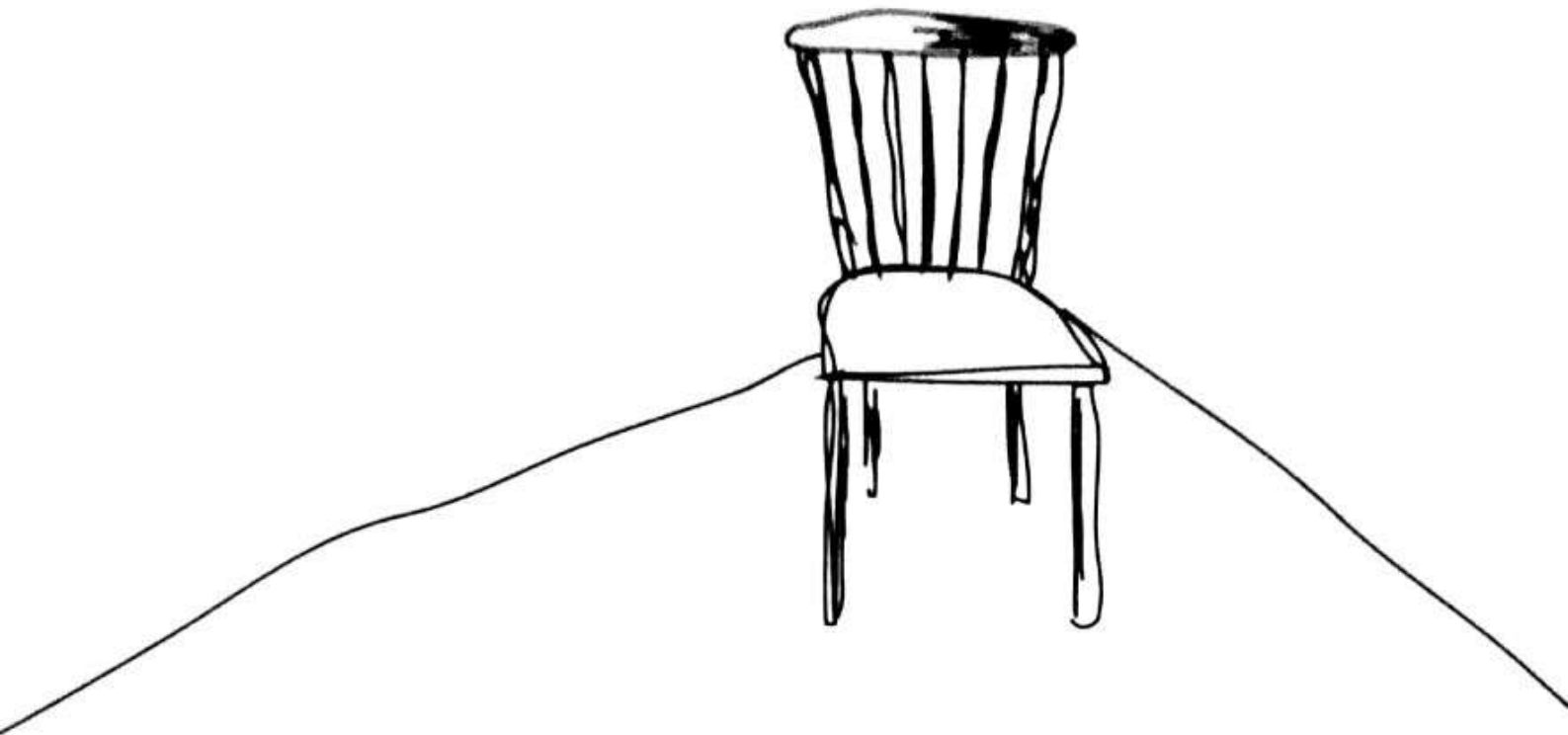
მაგრამ
ვერ
გაქრობს

სევდა ისეთ
კუნჭულებში ჩაგსახლებია
სადაც ყოფნის უფლება არ აქვს

რძე და თაფლი

ქალიშვილი
მამას არ უნდა ევედროდეს
სიყვარულის
მისცეს უფლება

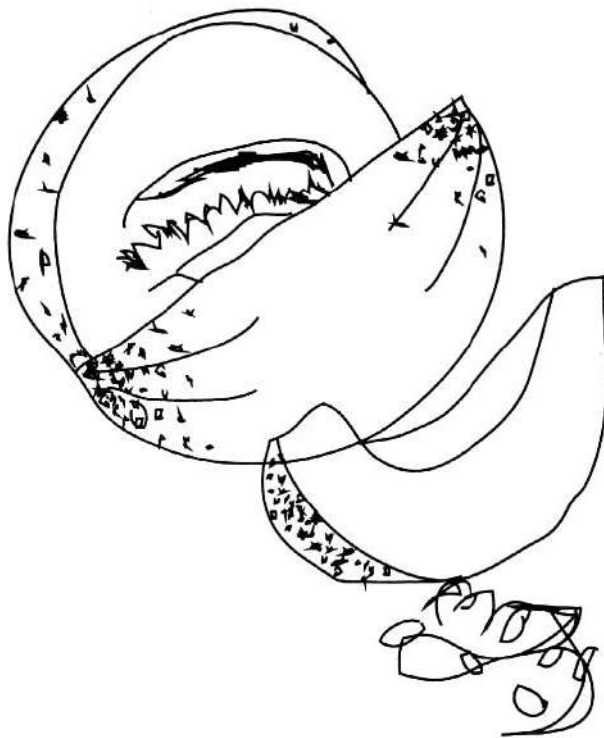
თავს ვირწმუნებ
რომ უფლება მაქვს
დავიკავო ჩემი ადგილი
და როგორღაც ეს დარწმუნება
ჩამოჰგავს წერას მარცხენა ხელით
როცა ცაციად არ გავჩენილვარ

– დამცრობის იდეა მემკვიდრეობითია

რძე და თაფლი

შენ მეუბნები რომ ჩუმად ვიყო
რადგანაც თურმე მაუშნოებს ჩემი აზრები
მაგრამ იცოდე არ გავჩენილვარ მუცლის ღრუში მოგიზგიზე
ცეცხლის ენებით
რომ ჩამანაცრო
და არც ისეთი სიმსუბუქით მიდნება ენა
რომ გადამყლაპო
გავჩნდი ასეთი
ვარ მოელვარე დანის პირი
ვარ მოშრიალე აბრეშუმი
ვერ დამივიწყებ
ვერც ფიქრებით წამომეწევი

ქალს ისე შიგნავს
კაცი თითებით
თითქოს მწიფე ნესვს
შიგთავსს აცლიდეს

რძე და თაფლი

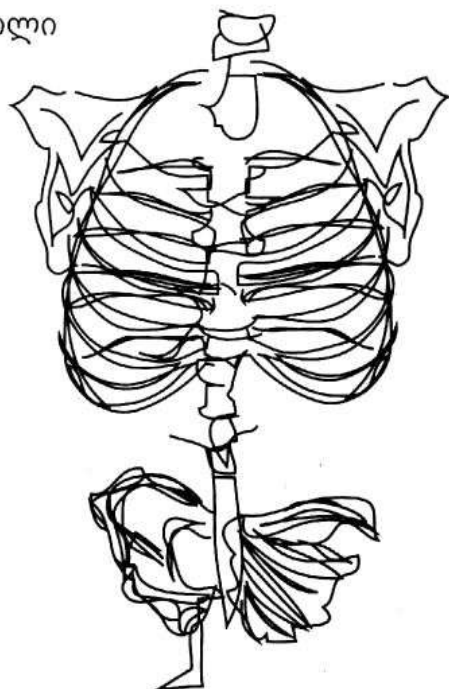
დედაშენს
ასე სჩვევია მუდამ
იმდენ სიყვარულს წამოგკიდებს
რომ წელში გაგტებს

არსად ჩანს მამა

შენ კი ომი ხარ
საზღვარი ხარ ორ მიწას შორის
განტევების უტყვი ვაცი ხარ
პარადოქსი რომელიც ამ ორს აკავშირებს
და ყოფს კიდევაც

დედის საშოდან რომ გავქრი უცებ
პირველად მაშინ გავუჩინარდი
უჩინმარინად გადაქცევა საკუთარ სახლში
სადაც ხიბლავთ ქალიშვილის უხილავობა
იყო მეორე
უჩინრად ქცევის ხელოვნება
არის მარტივი
როცა გეტყვიან არავინ ხარ წამსვე იჯერებ
და საკუთარ თავს უმეორებ
შელოცვასავით
რომ
არავინ ხარ
არავინ ხარ
არ ხარ არავინ
და უმეორებ ისე ხშირად
შენ ერთმა იცი
რომ თუკი დღემდე ცოცხალი ხარ
მხოლოდ გულმკერდზე ჩამოწოლილი
სიმძიმის გამო

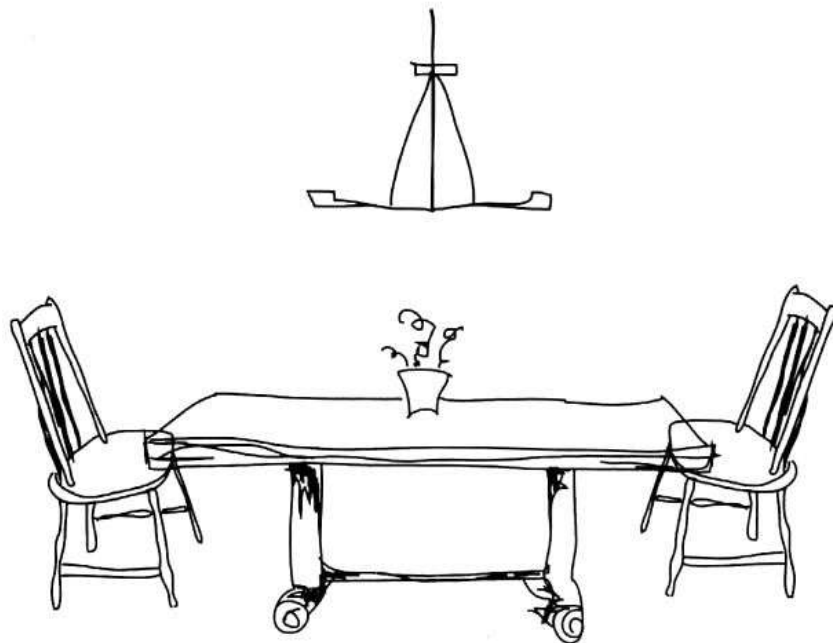
– უჩინრად ქცევის ხელოვნება

პირწავარდნილი დედაშენი ხარ
მგონი მშვენივრად ავითვისე მისი სინაზე
გამოგყოლია დედის თვალები
ეს იმიტომ რომ ორივენი გადავიქანცეთ
და ეს ხელებიც
ჰო დამტკნარი თითებიც კი გვაერთიანებს
მაგრამ ეს ბრაზი მრისხანება მისი არ არის
სიმართლეს ამბობთ
მრისხანება ერთადერთია
რითაც ასე ვგავარ მამაჩემს,

(ხოტბა ვორსონ შაიას მემკვიდრეობას)

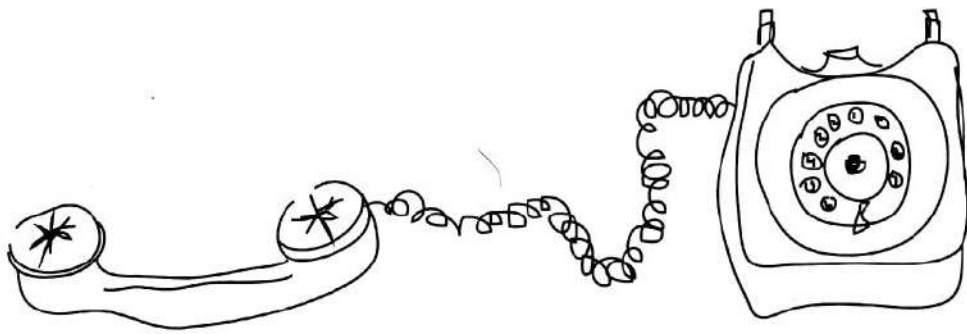
როცა პირს ალებს დედაჩემი
რომ საუბარი წამოიწყოს სადილობისას
მამა აჩუმებს ტუჩებს შორის
სჩრის სიტყვებს და ჭკუას არიგებს
რომ სავსე პირით ღაპარაკი არ შეიძლება
ჰო ქალებმა ჩემი ოჯახის
ასე ისწავლეს მოკუმული პირით ცხოვრება

რძე და თაფლი

მუხლები ძალით
გაგვაშლევინეს
ბიძაშვილებმა
ბიძებმა
და სხვა კაცებმა
და ჩვენს სხეულებს
იმდენი მსგავსი შეხება ახსოვს
სიმშვიდით სავსე საწოლებშიც
არ გვტოვებს შიში

მამა ყოველთვის რეკავ რომ განსაკუთრებული არაფერი მითხრა. მეკითხები როგორ ვარ და სად ვარ და როცა ჩვენ შორის სიჩუმე ისე ჩამოწვება როგორც მარადისობა მე თავგანწირვით ვიწყებ კითხვების ძებნას რათა როგორმე ჩვენი საუბარი გადავარჩინო. ყველაზე მეტად რისი თქმაც მინდა ის არის რომ მესმის სამყარომ გაგტეხა. რთული ცხოვრება გქონდა არ გადანაშაულებ რომ არ იცოდი როგორ მომეცეოდი კარგად. ზოგჯერ ღამეებს ვათენებ და ყველა იმ ადგილს ვიხსენებ სადაც მატკინე მაგრამ ეს არასოდეს შევინიშნავს. მეც იმავე მტკივანი სისხლიდან მოვდივარ. იმავე ძვლებიდან სასოწარკვეთით რომ ითხოვენ ყურადღებას და ჩემ შიგნით იშლებიან. მე შენი შვილი ვარ. ვიცი რომ ეს მოკლე დიალოგი ერთადერთი გზაა რომ მითხრა როგორ გიყვარვარ რადგან ეს მოკლე დიალოგი ჩემთვისაც ერთადერთი გზაა შენდამი სიყვარულის გამოსახატავად.

რძე და თაფლი

სახნისივით შემოდისარ ჩემში ორი თითით და მე ძირითადად შოკირებული ვარ. თითქოს ღია ჭრილობაზე მარილს მაყრიან. სულაც არ მომწონს. სულ უფრო და უფრო სწრაფად მაწვები მაგრამ ვერაფერს ვგრძნობ. შენ ჩემს სახეს ეძებ რომ რეაქცია დაინახო და მეც ისე ვიქცევი როგორც შიშველი ქალები იმ ვიდეოებში რომელსაც მაშინ უყურებ როცა გგონია რომ ვერავინ გხედავს. მათ კვნესას ვიმეორებ. ცარიელს და მშიერს მეკითხები კარგია თუ არა და დასწავლილივით სწრაფად გპასუხობ რომ კი. ვთამაშობ. შენ კი ვერაფერს ამჩნევ.

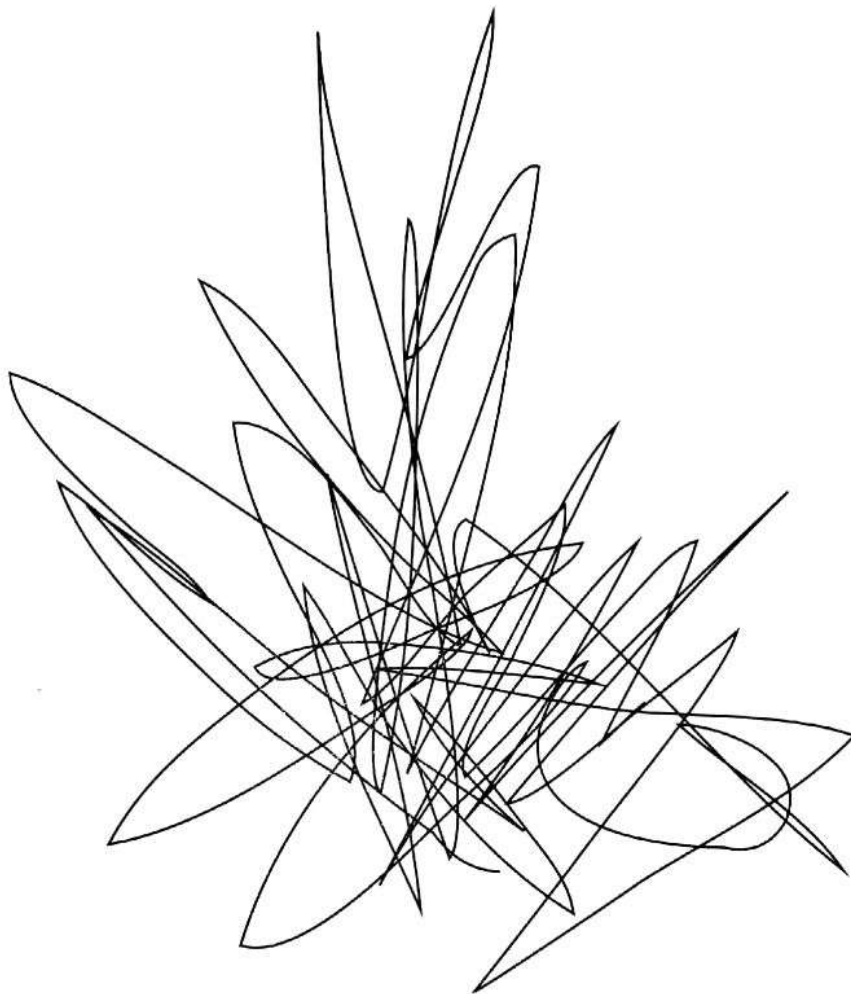
ალკოჰოლიკი მშობლის ყოლა
დაახლოებით იგივეა
რაც იმავე
ალკოჰოლიკი მშობლის არყოლა

ასე უბრალოდ
იმ ადამიანის არარსებობა
რომელმაც ვერ შეძლო ეფხიზლა
სანამ შვილებს გაზრდიდა

რძე და თაფლი

ვერ გეტყვით დედაჩემს
უყვარს მამაჩემი თუ ეშინია მისი
ისე ჰგავს ერთმანეთს
ეს შიში და ეს სიყვარული

თავს გარიდებ როცა მეხები
მეშინია ის არ აღმოჩნდე

სიყვარული

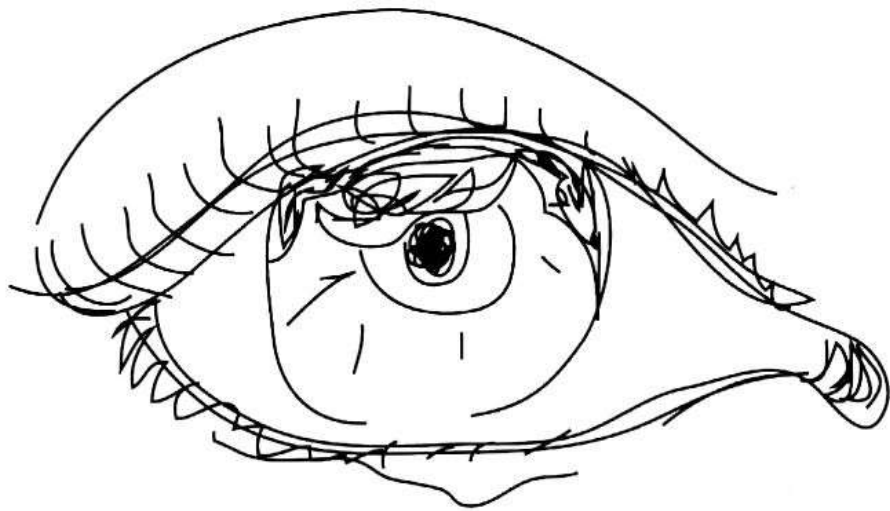
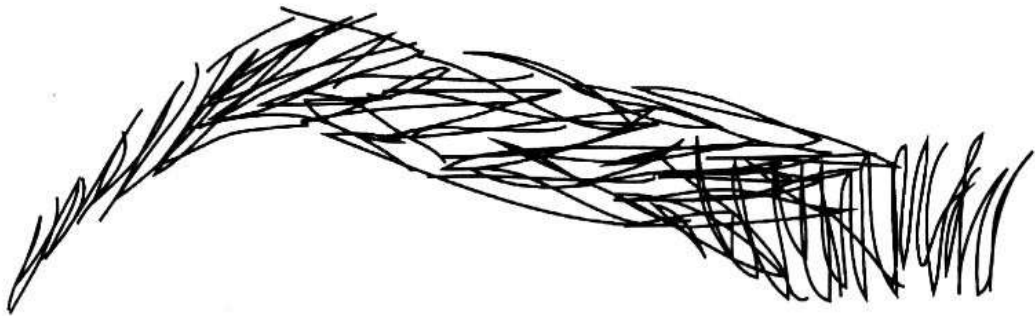
დედაჩემი რომ მეორე შვილზე იყო ორსულად
ოთხის ვიყავი და ვათითებდი
გაბერილ მუცელს გაკვირვებული
ამ მოკლე დროში ასე სწრაფად როგორ გასუქდა
ერთხელაც მამამ შემომაჭდო ტოტებივით ხმელი მკლავები
და მითხრა რომ მაღალ ღმერთთან ყველაზე ახლოს
ქვეყნად არის ქალის სხეული რომელიც შობს ახალ სიცოცხლეს
და რადგანაც ზრდასრულმა კაცმა
ასეთ პატარას ყოვლისშემძლე სიტყვები მითხრა
შევიცვალე და დავინახე მთელი სამყარო
დედაჩემის ფერხთით გართხმული

რძე და თაფლი

თავს არ მანებებს
მტანჯველი ფიქრი
როგორ ხდება რომ
ადამიანი სულს
სისხლს და ძალას
გადაუსხამს სხვა ადამიანს
და სანაცვლოდ
არაფერს ითხოვს

– ალბათ იქამდე მომიწევს დაცდა ვიდრე დედა
გავხდები

არა

ეს არ იქნება

პირველი ნახვით

შეყვარება ეს იქნება შეყვარება

პირველი მოგონებით რადგან მე შენ

მინახავხარ დედაჩემის თვალებში როცა მთხოვა

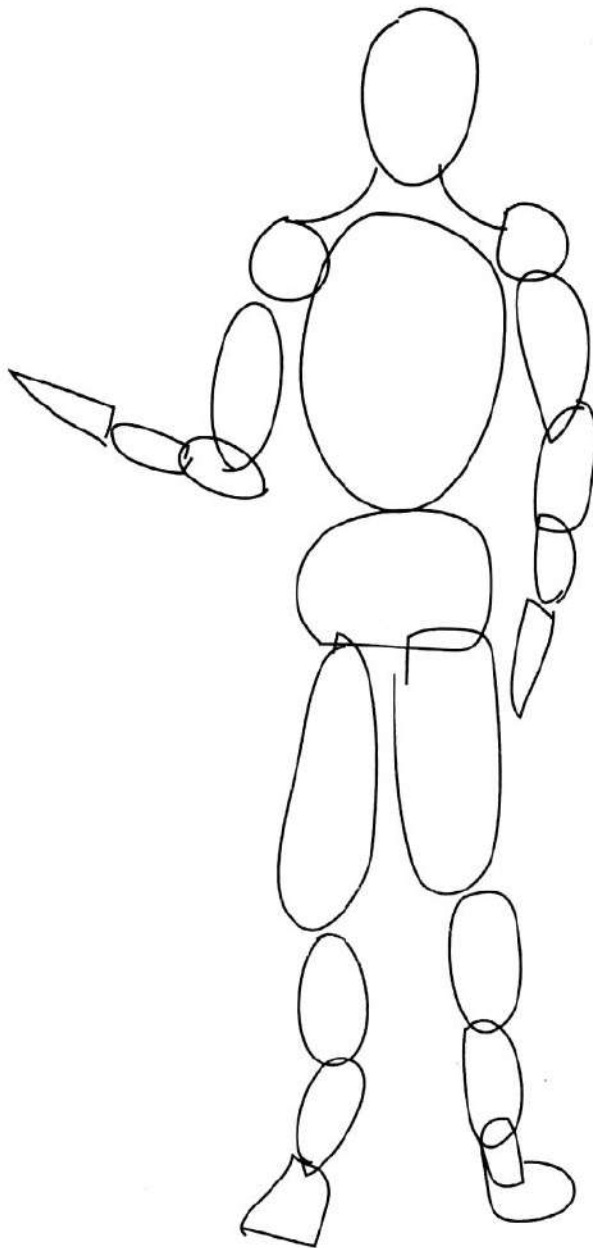
ისეთ კაცზე დავქორწინდე რომელსაც მინდა ჩემი ვაჟი

დაემსგავსოს

რძე და თაფლი

მისი ტუჩებით
იწყება და მთავრდება
ყველა რევოლუცია

ვინა ვარ შენთვის მეკითხება
მშვიდად ვუწყობ კალთაში ხელებს
ვეჩურჩულები
შენ ხარ ჩემი ყველა იმედი
რაც ოდესმე განსხეულდა
ადამიანში

რძე და თაფლი

ყველაზე მეტად რაც მიყვარს შენში – არის სურნელი
შენი სუნი
დედამიწის
მცენარეების
მიწიერი სამოთხეების
და არა მარტო –
ყველა ჩვენგანზე უფრო მეტად ადამიანის

ვიცი
წვრილმანებს
აღარ უნდა გამოვეკიდო
მაგრამ ის ბიჭი თუ გინახავთ
ის ბიჭი
რომლის მუხლებთანაც
ყოველ ღამით
მზე ესვენება

რძე და თაფლი

ხარ მკრთალი ხაზი
რწმენასა და
ბრმად ლოდინს შორის

– წერილი ჩემს მომავალ საყვარელს

არაფერია უფრო სანდო თავშესაფარი
ვიდრე შენი ხმა
ხმამაღლა რომ კითხულობს ჩემთვის

– იდეალური დღე

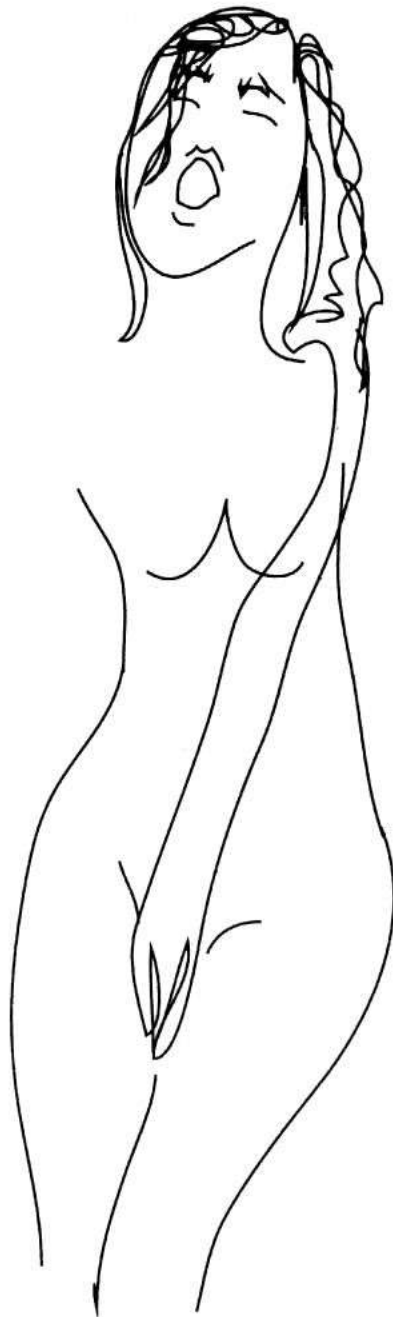

რძე და თაფლი

მისი ხელები
ჩემს გონებას მისწვდა იქამდე
სანამ ჩემს ტუჩებს
ანდა ჩემს წელს
ანდა ბარძაყებს
მას ჩემი ქება
სილამაზით არ დაუწყია
უნიკალური
ასე მიწოდა

– როგორ მეხება

თანდათანობით
ვსწავლობ მის სიყვარულს
საკუთარი თავის სიყვარულით

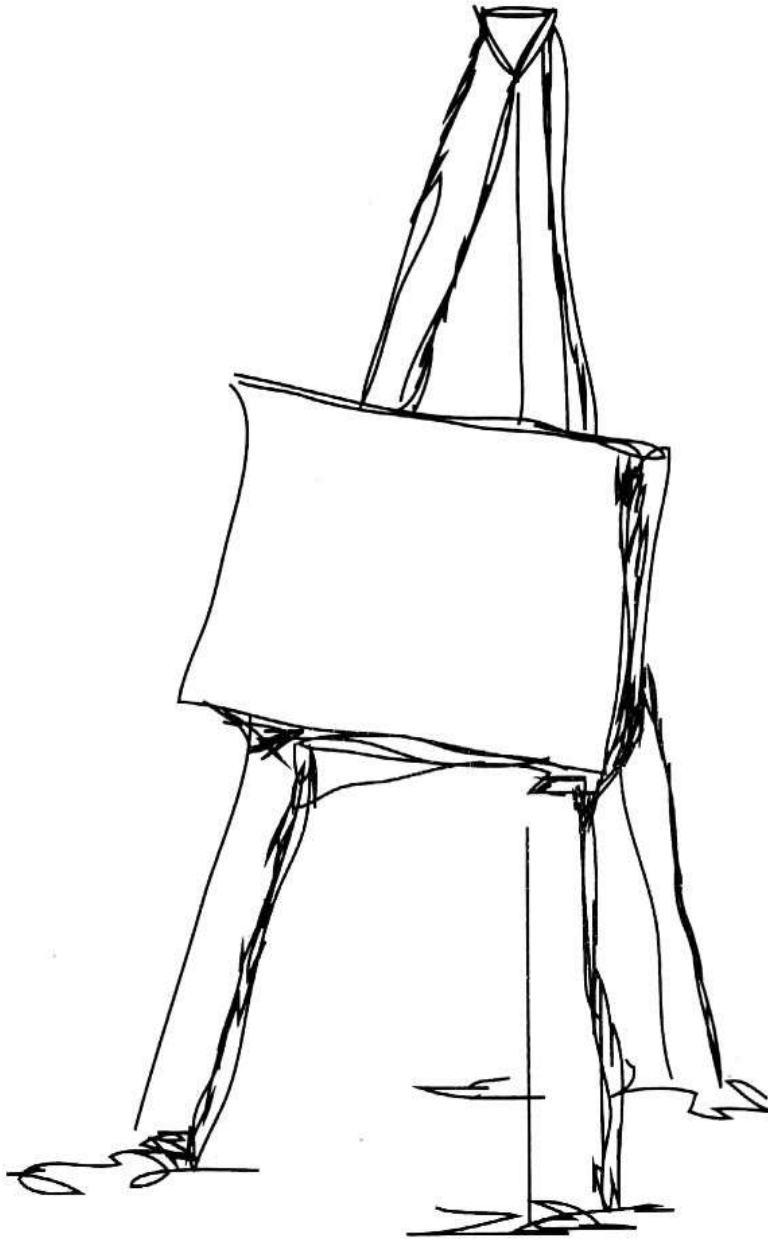

რძე და თაფლი

ამბობს

მაჰატიე რომ არ ვარ მარტივი
რომ არაა მარტივი გინდოდე
გაოცებით ვუყურებ
ვინ თქვა რომ სიმარტივე მინდოდა
ვინ თქვა რომ სიმარტივეს ვეძებდი
სირთულე მიყვარს

შენზე ყოველი გაფიქრებისას
ისე ვშლი ფეხებს
როგორც მოღბერტი თეთრი ტილოთი
საღებავებს მოწყურებული

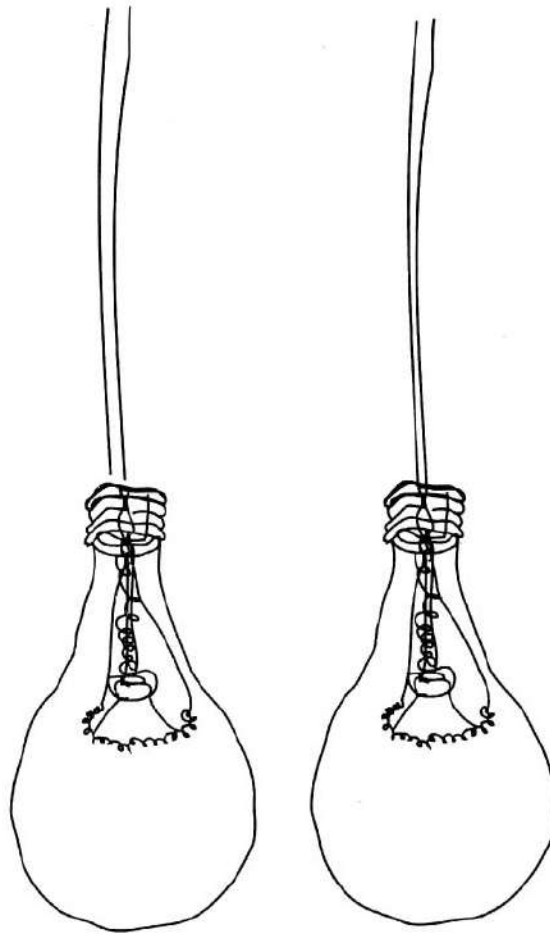
რძე და თაფლი

მზად ვარ მიგიღო
მე ამისთვის
სულ მზად ვიყავი

– პირველად

რუპი კაური

სიცარიელის შესავსებად
შენ არ მინდებარ
უფრო ის მინდა თვითონ ვიყო პირთამდე სავსე
ვიყო ისეთი სრულყოფილი
ქალაქს გასწვდეს ჩემი სინათლე
და მხოლოდ შემდეგ
გადაგეყარო
რადგანაც ჩვენ ორს შეგვიძლია
ცეცხლის ალში რომ გავხვიოთ
მთელი სამყარო

რძე და თაფლი

ერთ დღეს შენთანაც მოვა სიყვარული
და როცა მოვა
გულში ჩაგიკრავს შენი სიყვარული
სახელს დაგიძახებს შენი სიყვარული
და შენც დადნები
მერე რა რომ
შენს სიყვარულს ტკივილიც მოაქვს
თუმც ეს არ უნდა
მთავარი ისაა რომ
არ გეთამაშება შენი სიყვარული
რადგან კარგად იცის რა მძიმე იყო ცხოვრება
მის გამოჩენამდე

მოვითყუები თუკი გეტყვი
მამუნჯებ-მეთქი
სინამდვილეში შენ ჩემს ენას ქანცს ისე აცლი
რომ ავიწყდება
როგორ უნდა ილაპარაკოს

ის მეკითხება რას ვაკეთებ
და მეც ვპასუხობ რომ ვმუშაობ ერთ პატარა კომპანიაში
რომელიც ფუთავს
ის მოუთმენლად მაწყვეტინებს
არ მიკითხავს როგორ იხდი გადასახადებს
მხოლოდ მითხარი რა გაგიჟებს
ძილს რა გიტებს შუაღამისას

ვწერ ვეუბნები
მთხოვს ვაჩვენო ჩემი ნაწერი
მეც ვეხები თითის წვერებით
მაჯას ვუსინჯავ
იდაყვისკენ მივიპარები
ბუსუსები ყალყზე უდგება
ვხედავ ტუჩები ეკუმება
სიმაგრეს ვგრძნობ მის კუნთების
და თვალებში მიძვრება მზერით
მათი ციმციმის უეცარი
მიზეზიც მე ვარ
თვალებს ვარიდებ
იხრება ჩემკენ
მე კი ამ დროს უკან ვდგამ ნაბიჯს

თურმე რა არის შენი საქმე
ყურადღების ასე მიქცევა
ვწითლდები
მორცხვად ვიღიმები
ეს არის ჩემი აღსარება
ჰო ასეთი ვარ

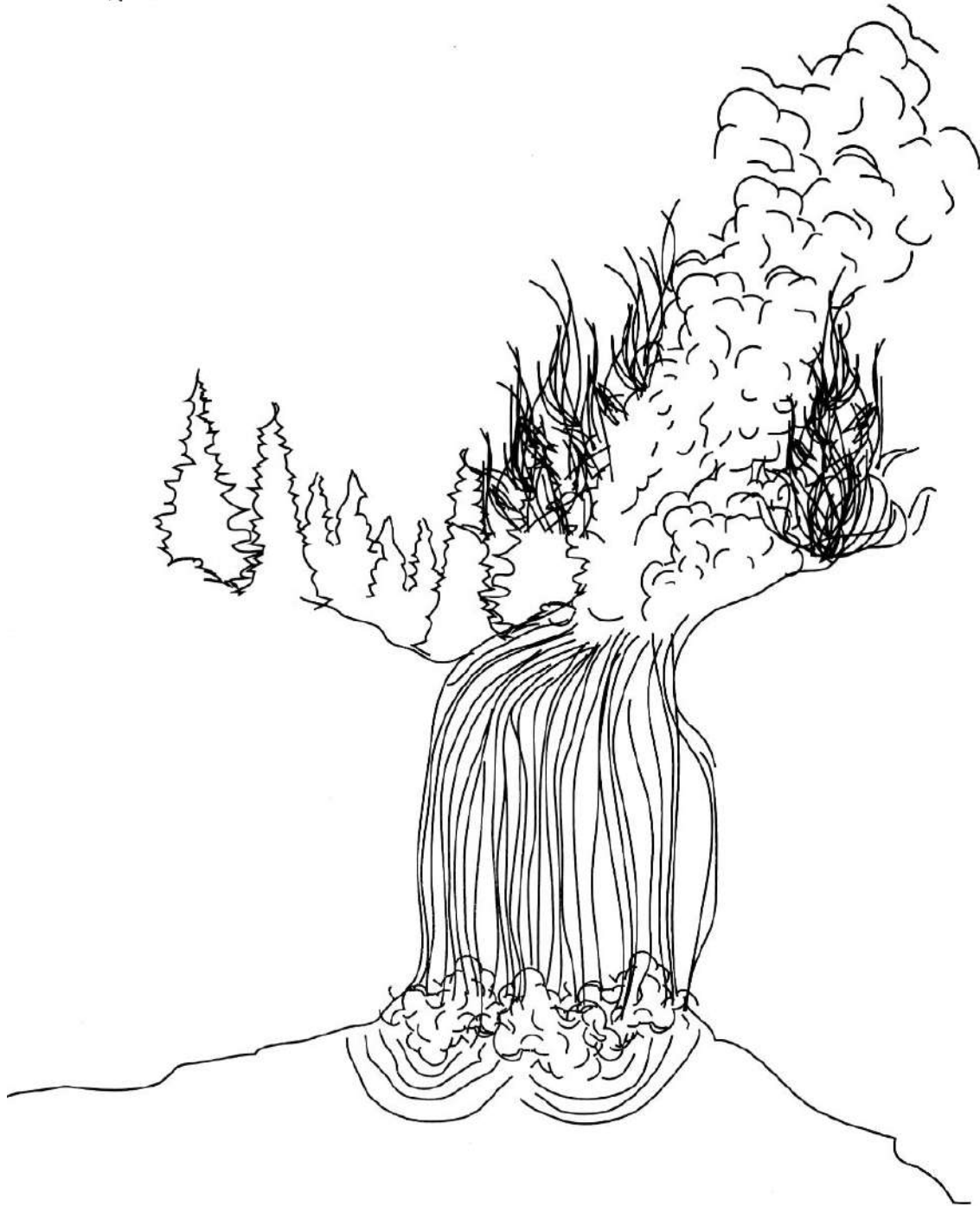
შენ შეიძლება არ იყავი ჩემი პირველი სიყვარული
მაგრამ ის გახდი
ვინც ყველა სხვა სიყვარული
უცებ აქცია არარაობად,

რძე და თაფლი

ისე შემეხე
შეხება
არც დაგჭირვებია

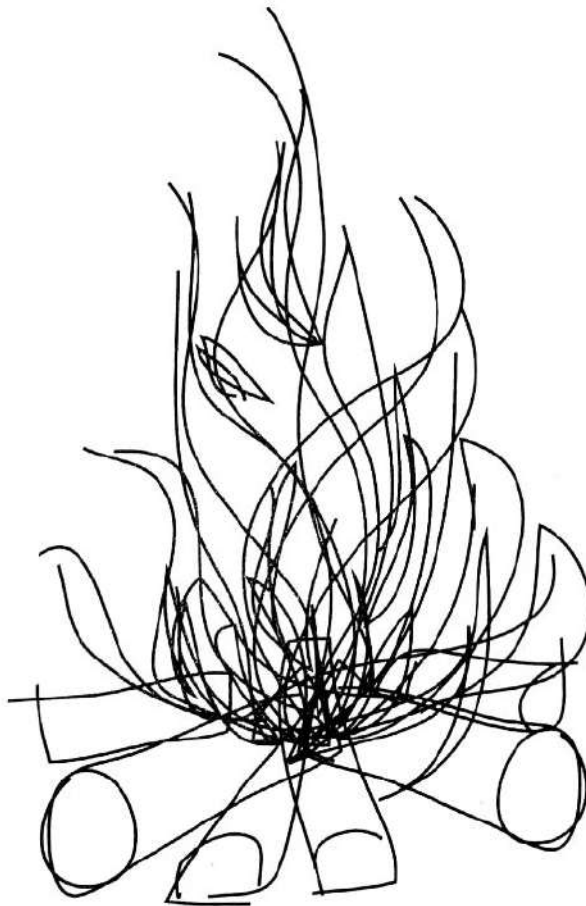
მითხარი ისე როგორ ანთებ
ჩემში ტყის ხანძარს
რომ ვიღვენთები
და ვიქცევი წყალუხვ მდინარედ

რძე და თაფლი

ისეთი ჩანხარ თითქოს თაფლის სუნი გდიოდეს
და არა ტკენის
მიმიკარე უნდა გაგსინჯო

შენი სახელი
ყველა ენაზე წარმოთქმული
ყველაზე ტკბილი
ყველაზე მწარე კონოტაცია
ან ცეცხლივით ამაბრიალებს
ან მიტოვებს უსაზღვრო ტკივილს

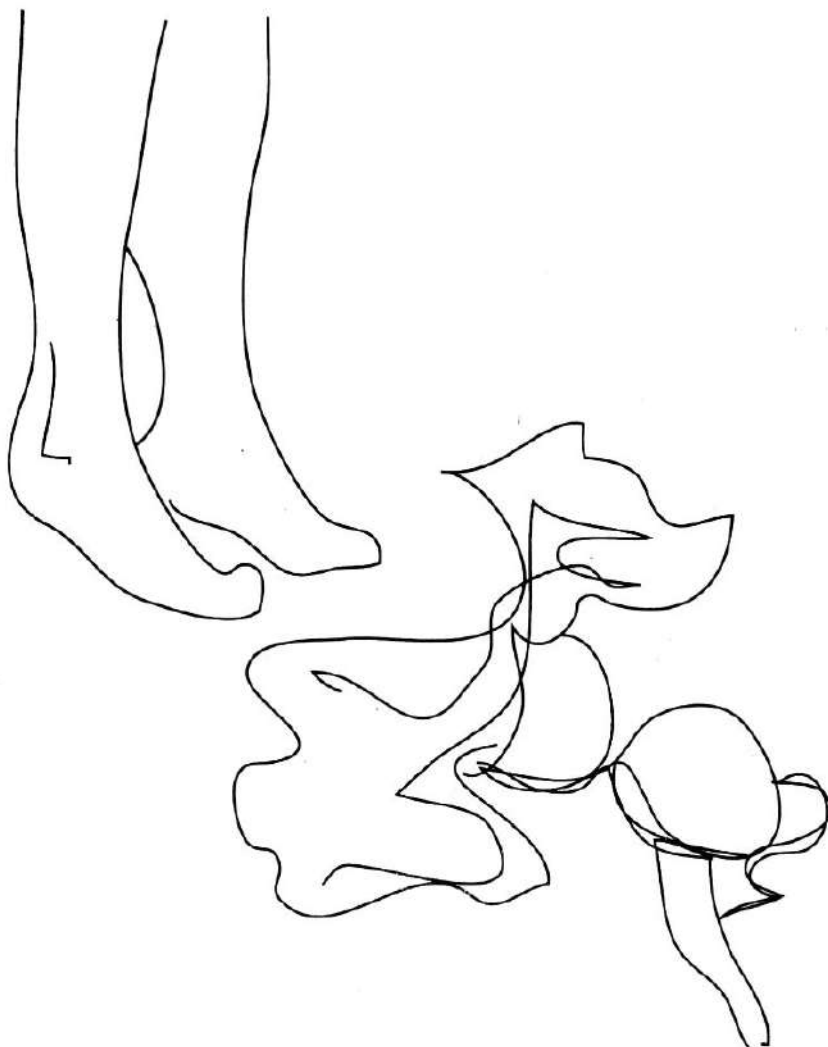

რძე და თაფლი

მეტისმეტად ბევრს ღაპარაკობ
მეჩურჩულება
მე უკეთესი საქმე ვიცი შენი პირისთვის

რუპი კაური

ეს შენი ხმაა
მე რომ მაშიშვლებს

რძე და თაფლი

შენი ენა ისე ტკბილად ამბობს ჩემს სახელს
როდესაც პირში მიტრიალებს

ჩემს თმას
თითებზე რომ იხვევ და
ქვემოთკენ ქაჩავ
მაშინ იღვრება მელოდიად
ჩემი სხეული

– უვერტიურა

რძე და თაფლი

ასეთ დღეებში
მჭირდება რომ ჩემ
გვერდით იყო
შენი თითები
ჩემს თმებში და
შენი ხმა
ნაზად მოლაპარაკე

– შენ

ვეძებ შენს ხელებს
არა ხელებზე მოსაფერებლად
ვეძებ შენს ტუჩებს
არა ტუჩების დასაკოცნად
არამედ სულ სხვა ადგილების

რძე და თაფლი

მჭირდება ვინმე
ვინც ჩემსავით ახლოს იცნობს
ტანჯვას და ბრძოლას
ვინმე
ვინც ფეხებს კალთით გამითბობს
აუტანლად მძიმე დღეებში
ადამიანი ვინც ყველაფერს რაც კი მჭირდება
იქამდე მომცემს
სანამ თავად მოვითხოვ ამას
საყვარელი ვინც მაშინაც გაიგებს ჩემსას
როდესაც ვდუმვარ
სწორედ ასეთ
გაგებას ვითხოვ

– როგორი საყვარელი მჭირდება

ჩემსავე ხელებს
ამოძრავებ ჩემს ფეხებს შორის
მეჩურჩულები
დაე შენმა ნაზმა თითებმა ჩემთვის იცეკვონ

– სოლო წარმოდგენა

ბევრს ვკამათობთ გაცილებით მეტს ვიდრე საჭიროა. ისეთ რამეებზე არც ერთს რომ არ გვანაღვლებს და გვამახსოვრდება უფრო დიდ კითხვის ნიშნებს სწორედ ასე ვარიდებთ თავს. იმის მაგივრად რომ ვიკითხოთ რატომ აღარ ვეუბნებით ერთმანეთს *მე შენ მიყვარხარ* ისევე ხშირად როგორც ადრე. ვჩხუბობთ წვრილმანებზე: ვინ უნდა ამდგარიყო უფრო ადრე და ვის უნდა ჩაექრო შუქი. ვის უნდა შეედგა ღუმელში გაყინული პიცა სამსახურიდან დაბრუნების შემდეგ. ერთმანეთს სუსტ წერტილებში ვურტყამთ. თითქოს თითებზე ეკლები გამოვისხიოთ ძვირფასო. ვიცით სად უფრო მტკივნეულია.

დღეს ყველაფერი ცხვირწინ გვიდევს. როგორც მაშინ როცა ძილში სახელი აღმოგხდა რომელიც ზუსტად ვიცი ჩემი არ იყო. ან გასულ კვირაში როცა მითხარი რომ გვიანამდე უნდა გემუშავა. შენს სამსახურში დავრეკე და მითხრეს რომ უკვე რამდენიმე საათის წასული იყავი. სად გაატარე ის რამდენიმე საათი.

ვიცი. ვიცი. თუკი რამეს აქვს აზრი ქვეყნად შენს თავის მართლებებს. ცუდია მაგრამ ზოგჯერ თავს ვკარგავ და ვტირი. მაგრამ სხვას რას ელოდება პატარავ. მე შენ ისე საშინლად მიყვარხარ. ბოდიში რომ მეგონა მატყუებდი.

ასეთ დროს სასოწარკვეთილი სახეს ხელებში რგავ. თან მემუდარები რომ გავჩერდე. თან კი ამ ყველაფრით დაღლილს გული გერევა. ჩვენს პირის ღრუებში ჩაგუბებულმა შხამმა ლოყები ამოგვიწვა და გზა გაიკვალა. ახლა უფრო ნაკლებად გვავართ ცოცხლებს ვიდრე ოდესმე. ფერიც გადაგვსვლია. მაგრამ მოდი ნუ იბავშვებ. ორივემ ვიცით რომ ჯერ კიდევ გინდა იატაკს მიმაღურსმო.

განსაკუთრებით მაშინ როცა ისე ხმამაღლა ვყვირი რომ ჩვენი ჩხუბი მეზობლებს აღვიძებს. კართან მორბიან ჩვენს გადასარჩენად. არ გააღო ძვირფასო.

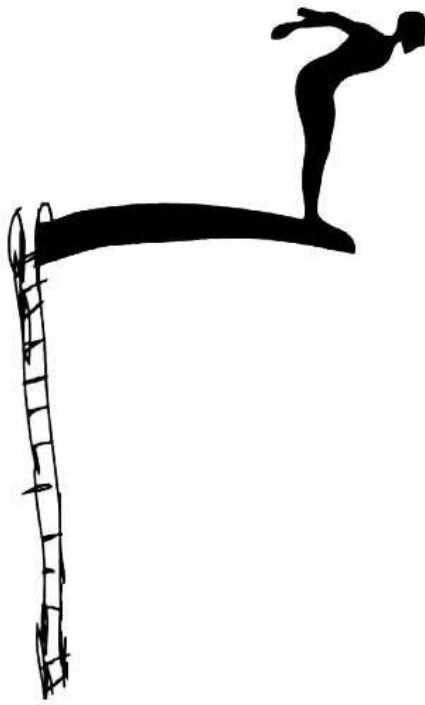
სამაგიეროდ. დამაწვინე. რუკასავით გადამშალე.
თითებით ყველა ის ადგილი გაკვალე სადაც ჯერ კიდევ
გინდა რომ ****ნა. ისე მაკოცე თითქოს მიზიდულობის
საყრდენი ცენტრი ვარ და ჩემში ისე ეშვები თითქოს
ჩემი სული შენი სულის საყრდენი წერტილია. და როცა
შენი პირი ეხება არა ჩემს პირს არამედ სხვა ორგანოებს.
ფეხებს ვშლი. ჩვევას. და სწორედ ამ დროს. ჩემში გიშვებ.
კეთილი იყოს შენი შემოსვლა. სახლში.

მთელი ქუჩა ფანჯრებსაა მომდგარი. ვერავის გაუგია
მთელი ეს აურზაური რამ გამოიწვია. სახანძრო მანქანები
მოიჩქარიან ჩვენს საშველად. მაგრამ მეხანძრეები ვერ
ხვდებიან ალი ჩვენმა სიბრაზემ გააჩინა თუ ვნებამ. ამ
დროს ვიღიმი. თავს უკან ვაგდებ. სხეულს იმ მთასავით
ვრკალავ რომლის დაპყრობაც გინდა. ამლოკე პატარავ.
ისეთი გრძნობაა თითქოს შენს ენას კითხვა შეუძლია
მე კი შენი საყვარელი წიგნი ვარ. იპოვე სასურველი
გვერდი ჩემს ფეხებს შორის და ფრთხილად ამოიკითხე.
სრულყოფილად. ასო-ასო. ერთი სიტყვაც რომ გამოტოვო
არ გაპატიებ. გპირდები ჩემი დასასრული მოგეწონება.
როცა ჩემი წიგნის ბოლო სიტყვები გათავდება შენს
პირში. როცა მორჩები. ჩამოჯექი. რადგან ახლა ჩემი
ჯერია. ჩემი მუსიკის რომელსაც მიწას მიბჯენილი
მუხლებით ვუკრავ.

ჩემო საყვარელო. ერთმანეთს ასე ვაცლით ენას.
ასე ვძალავთ სიტყვებს. ასე ვლაპარაკობთ. ასე. ასე
ვრიგდებით.

– როგორ ვრიგდებით

მსხვერველა

ასეთ ქაოსში
ჩემი ნებით
ვეშვები მუდამ
ნებას ვრთავ მითხრას
რომ ლამაზი ვარ
და ბოლომდე ვერ დამაჯეროს
თავად ვეშვები
და მგონია რომ ვარდნისას
წამომეწევა
უმაღ დამიჭერს
ვარ უიმედო მეოცნებე
უიმედო შეყვარებული
ჩემი სიკვდილიც
აღბათ ეს არის

რძე და თაფლი

როდესაც დედა შეუბნება რომ უკეთესს ვიმსახურებ
კანიდან ვხტები ისე გიცავ ჩვევია ესეც
ისევ ვუყვარვარ ვყვირი ხმამაღლა
და მარცხი მოჩანს დედის თვალებში
მიყურებს როგორც ბავშვს უყურებს მშობელი მაშინ
როცა იცის მისი ტკივილი
მაგრამ მაინც ვერაფერს შველის
და ამბობს
ჩემთვის არაფრად ღირს ეს სიყვარული
თუ მის გამო ხელი არც კი გაუნძრევია

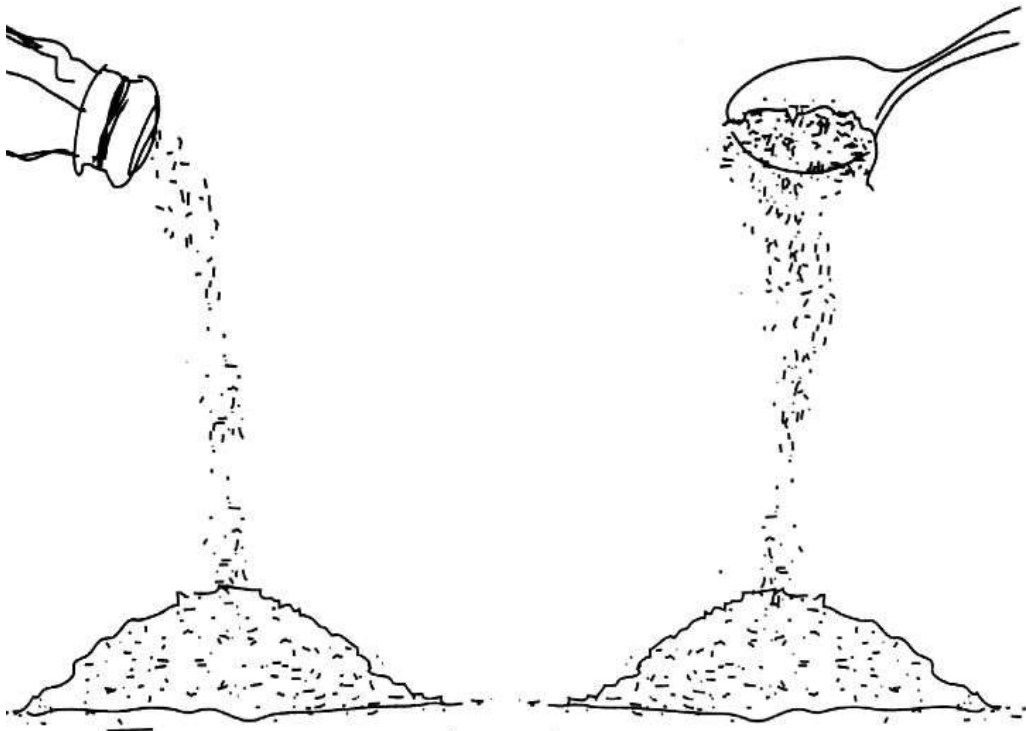
ისე შორს მყავდი
შენი იქ ყოფნაც გადამავიწყდა

რძე და თაფლი

შენ თქვი. თუ ერთად ყოფნა გვიწერია. ბედისწერა დაგვაბრუნებს ერთმანეთთან. წამით ვეჭვდები თავს განგებ ხომ არ ისულელე. ნუთუ მართლა გჯერა ბედისწერის. თითქოს ცაში ცხოვრობდეს და ვარსკვლავებიდან დაგვყურებდეს. თითქოს ხუთი თითი ჰქონდეს და ისე გვათამაშებდეს როგორც ჭადრაკის ფიგურებს. თითქოს თავად არ ვაკეთებდეთ არჩევანს. ვინ გასწავლა ეს. მითხარი. ვინ დაგაჯერა. რომ გული და გონება რომელიც მოგეცა შენი არაა. რომ შენს ცხოვრებას შენივე მოქმედება არ განსაზღვრავს. მინდა ხმამაღლა ვიყვირო ჩვენ თავად ვწყვეტთ ყველაფერს. ერთმანეთთან დაბრუნებაც მხოლოდ საკუთარი ნებით შეგვიძლია. მაგრამ მაინც ჩუმი ვზივარ. მკრთალად ვიღიმი და მთრთოლვარე ტუჩებით ვფიქრობ. ნუთუ ეს ტრაგედია არაა. რომ შენ ყველაფერს ნათლად ხედავ. ის მეორე კი ვერა.

ტკბილი მწარეში
ნუ აგერევა
თუ მართლა უნდა
შენთან ყოფნა
იქნება კიდევ
ასე უბრალოდ

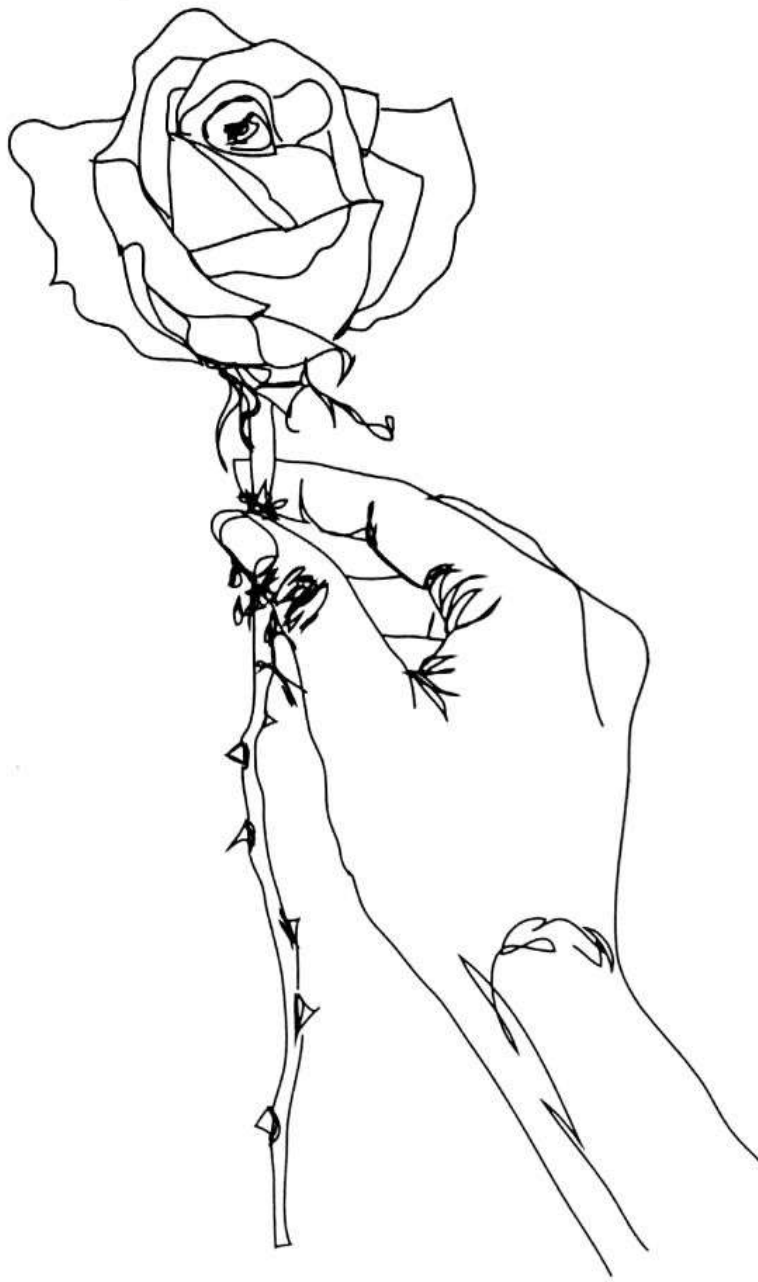

რძე და თაფლი

მე შენ მიყვარხარ მხოლოდ მაშინ
გეჩურჩულება
როდესაც ხელებს
შენი ქამრისკენ
მიასრიალებს

აქ უნდა მიხვდე
თუ რამხელა განსხვავებაა
საჭიროებას და ნდომას შორის
იქნებ მხოლოდ გინდა ეს ბიჭი
და არ გჭირდება

შენ იყავი მაცდუნებლად მშვენიერი
მაგრამ როცა მოგიახლოვდი
მომაგებე მხოლოდ ეკლები

რძე და თაფლი

ქალი რომელიც ჩემს შემდეგ მოვა ჩემი უსახო ასლი იქნება. ის ძალიან მოინდომებს და ეცდება შენი ტუჩების ხაზებში აღბეჭდილ ჩემს ლექსებს თავისი გადააწეროს მაგრამ მისი სტრიქონები ვერასოდეს ჩაგცხებენ მუცელში ისე როგორც ჩემები. შემდეგ ეცდება რომ შენს სხეულს მიუაღეროს. მაგრამ ვერასოდეს მოგეფერება გაგლოკავს და მოგწოვს ჩემსავით. ის სევდიანი დუბლიორი იქნება ქალისა რომელსაც შენ ხელიდან დასხლტომის საშუალება მიეცი. ვერაფერი რასაც ის გააკეთებს ვერ დაგაკმაყოფილებს რაც შიგნიდან დაამსხვრევს მას. როცა ის დაიღლება იმ კაცის გამო ტანჯვით რომლისგანაც სანაცვლოდ ვერაფერს იღებს შენი ქუთუთოების ჩრდილში მე დამინახავს მისკენ სიბრაღულით მომზირაღს და ეს საბოლოოდ გაანადგურებს: ან როგორ უნდა უყვარდეს კაცი რომელსაც სხვა უყვარს ის ვისაც ველარასდროს შეეხება.

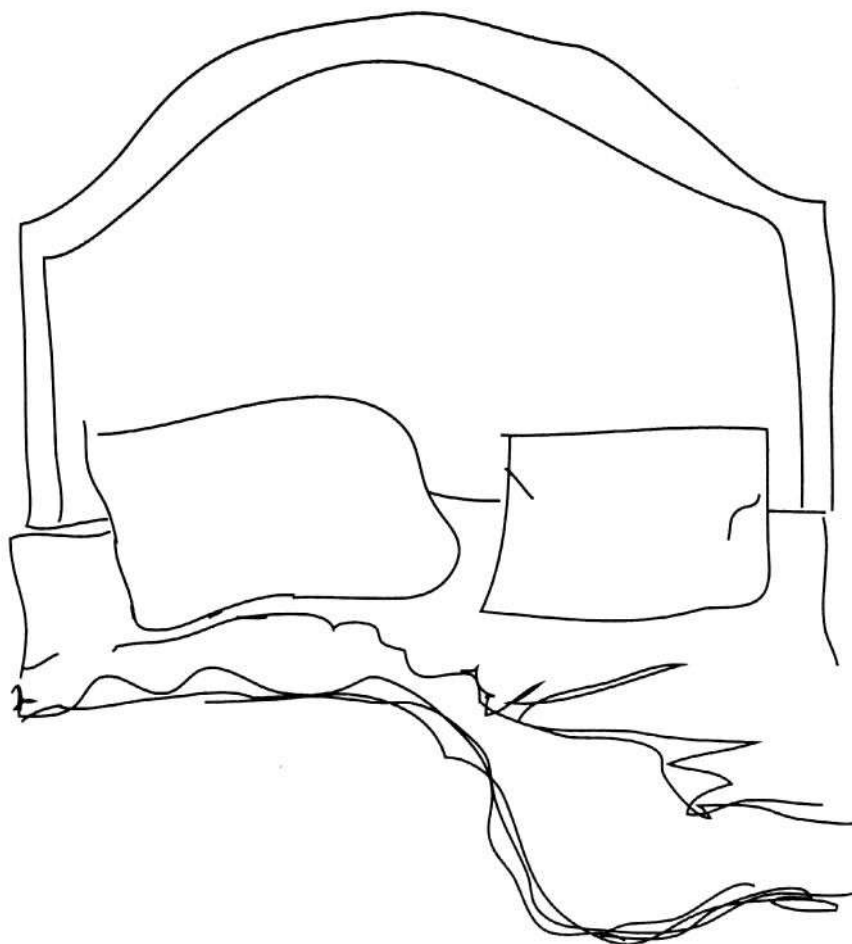
შემდეგში როცა
შავ ყავას მოსვამ
იმ დღეების გემოს შეიგრძნობ
როცა დაგტოვეს
თვალზე ცრემლიც კი მოგადგება
მაგრამ ყავის სმას
მაინც არ შეწყვეტ
რადგანაც გიჯობს
იმ დღეების ჩუმმა სიბნელემ აგავსოს ისევ
ვიდრე წარსულის მოგონებებს დაემშვიდობო

რძე და თაფლი

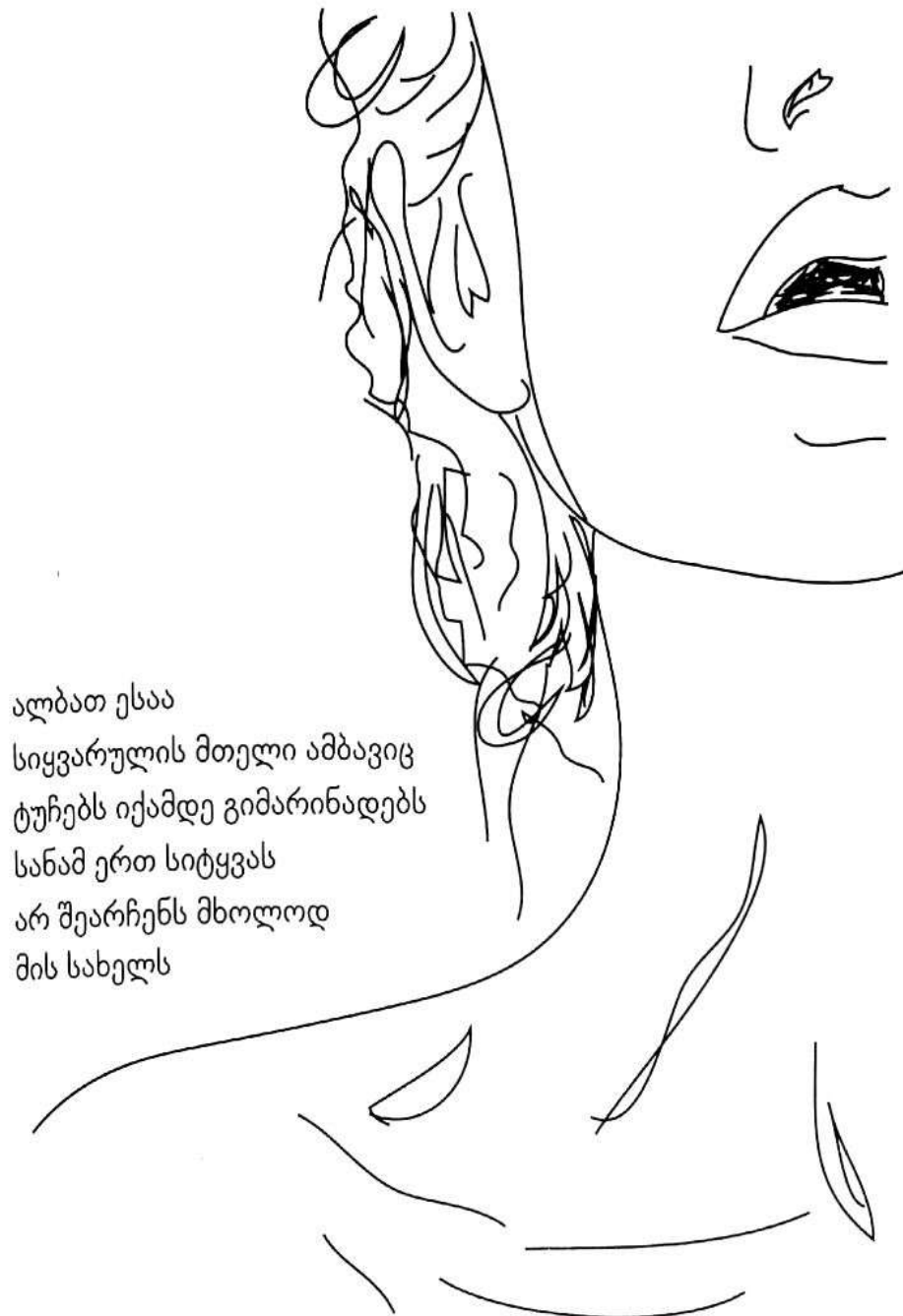
ყველაზე მეტად რაც მსურს
შენი გადარჩენაა
ჩემი თავისგან

იმდენი ღამე გაგთენებია
მისი კაცობით შენს ფეხებს შორის
მარტოობის მთელ სიმწარეს ვეღარც იხსენებ

რძე და თაფლი

მეჩურჩულები
მე შენ მიყვარხარ
და ამით ამბობ
არ წახვიდე არ მიმატოვო

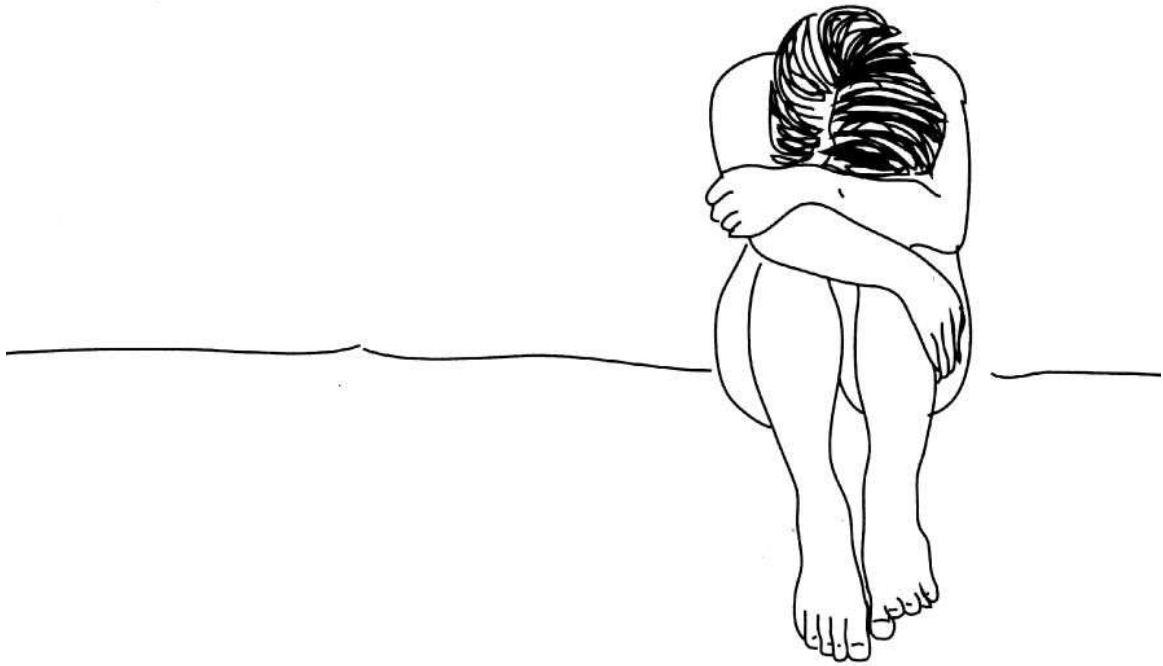

აღბათ ესაა
სიყვარულის მთელი ამბავიც
ტუჩებს იქამდე გიმარინადებს
სანამ ერთ სიტყვას
არ შეარჩენს მხოლოდ
მის სახელს

რძე და თაფლი

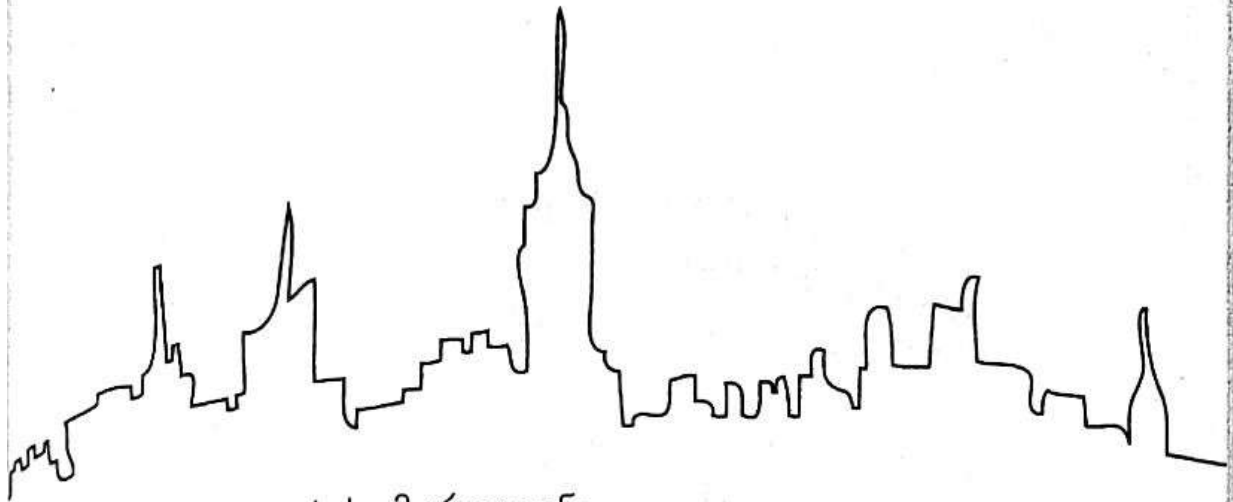
აღბათ გულს გატკენს ამის გაგება
შენი ყველაზე
მშვენიერი
სინანული ვარ

იმიტომ კი არ მიგატოვე
რომ არ მიყვარდი
დაგტოვე რადგან
შენ გვერდით მყოფი
ჩემი თავი აღარ მიყვარდა

რძე და თაფლი

შენ კი არ უნდა მოანდომო
მას შენი თავი
ისე თავისით უნდა უნდოდე

დიდი ქალაქი ხომ არ გეგონე
 სადაც უქმეებს მხიარულად გაატარებდი
 სულ პატარა ქალაქი ვარ სინამდვილეში
 რომლის სახელიც არასოდეს გაგიგონია
 გვერდი კი ბევრჯერ აუარე როცა მგზავრობდი
 აქ თვალს არ მოგჭრის რეკლამის შუქი
 ვერც ცათამბჯენებს ქანდაკებებს ვერ წააწყდები
 მაგრამ აქ იცის ჭექა-ქუხილი
 ისეთი მძლავრი რომ ხიდები მიცახცახებენ
 არა ვარ გზაში ნაგდები ხორცი
 სახლში მოხარშულ მურაბას ვგავარ
 და ჩემზე ტკბილი არაფერი უგემია
 დღემდე შენს ტუჩებს
 ნურც პოლიციის მანქანის ფარებს ნუ შემადარებ
 ბუხრის ცეცხლი ვარ
 თვალებს რომ გწვავს
 და მაინც რომ მიშტერებიხარ
 ჩემი მხურვალე მშვენიერება
 აღმურს აგადენს
 ნურც სასტუმრო ნუ გეგონები რადგან სახლი ვარ
 არა ვარ ვისკი გონებას რომ დაგაკარგვინებს
 ის წყალი ვარ სულ რომ გჭირდება
 ნუ მოხვალ ჩემთან უსაშველო მოლოდინებით
 შენს კურორტად არ გამოვდგები

რძე და თაფლი

იგი ვინც ჩემთან შენ შემდეგ მოვა
კვლავ გამახსენებს
სიყვარულის უცნაურ სიღბოს

მას ექნება გემო ლექსების
რომლების შეთხზვაც მინდოდა
და ვერ მოვახერხე

თუკი
ენა მუდამ წინ უსწრებს
სხვა ქალების დასამცირებლად
როცა ისინი მასთან ერთად აღარ არიან
თუ მისი ენა
შხამით სავსეა
მან შეიძლება
ბაგეებს შორის მოგიმწყვდიოს
იყოს რბილი
თაფლივით ბლანტი
შაქარყინულით გამოგკვებოს
ვარდის წყალი გაბკუროს უხვად
მაგრამ იცოდე ვერაფერი
მას ვერ დაატკბობს

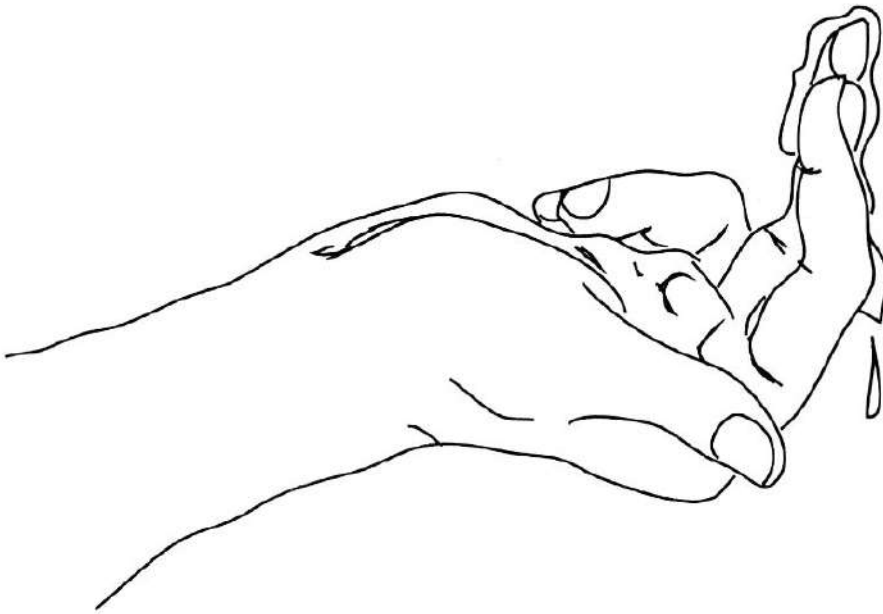
– თუ გინდა იცოდე როგორი კაცია

რძე და თაფლი

მუზეუმი ვარ ჩემში მთელი ხელოვნებაა
შენ კი არაფრით თვალს არ ახელ რომ დამინახო

უნდა გცოდნოდა
როგორ ცდებოდი
როცა თითებით
ჩემს წიაღში მოგზაურობდი
და თაფლს ეძებდი
თაფლს რომელიც ვერა და ვერ გამომაღინე

რძე და თაფლი

იგი რაც გიღირს

ჩაბლაუჭებად

მაინც არასდროს გაგექცეოდა

როცა ის მიდის
და დამსხვრეულს სულ მარტო გტოვებს
არასდროს ჰკითხო
რა არ ეყო რა ვერ მიეცა
უფრო პირიქით
ისე უხვად დაასაჩუქრე
რომ ვეღარ ზიდა

რძე და თაფლი

შენს მოჩვენებით უსაფრთხოებას
სიყვარულმა შეუქმნა საფრთხე

მას რომ აშიშვლებ
მე მეძებ მაშინ
გთხოვ მაპატიო
რომ ასეთი გემრიელი ვარ
როცა სიყვარულს
მიეცემით თავდავიწყებით
შენს ტუჩებს მაინც
სულ უნებურად
ჩამოწყდება ჩემი სახელი

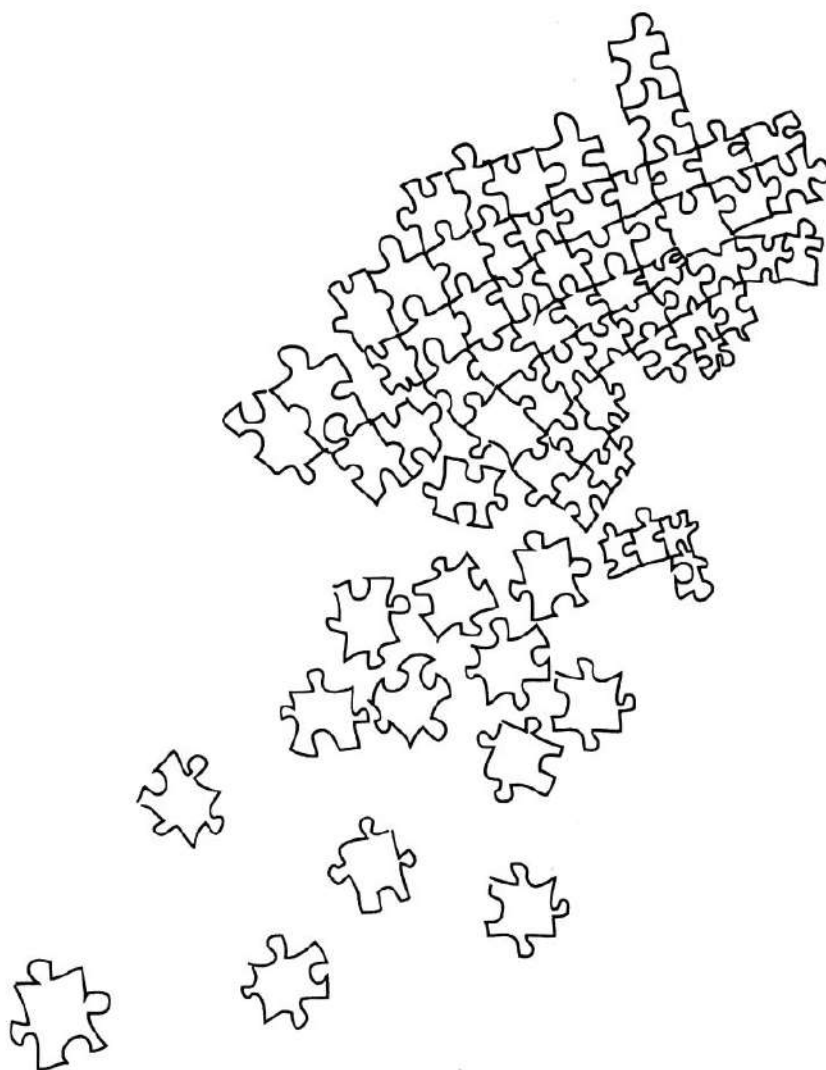
რძე და თაფლი

ისე ექცევი ადამიანებს
თითქოს შენ გგავდნენ დიდსულოვნებით
მაგრამ იცოდე არავისა აქვს
შენსავით ჩვილი და ნაზი გული

შენ ვერ ხედავ ადამიანის
ჭეშმარიტ სახეს
და ხატავ იმას
რის ნახვასაც თვით ისურვებდი

გასცემ და გასცემ
ისინიც გწოვენ ყველაფერს რაც გაგაჩნია
რომ ცარიელი დაგტოვონ ბოლოს

ვერ დავრჩებოდი
ისე დამღალა
იმის მოთმენამ
როგორც ცდილობდი
ნაკლულოვნად წარმოგეჩინე

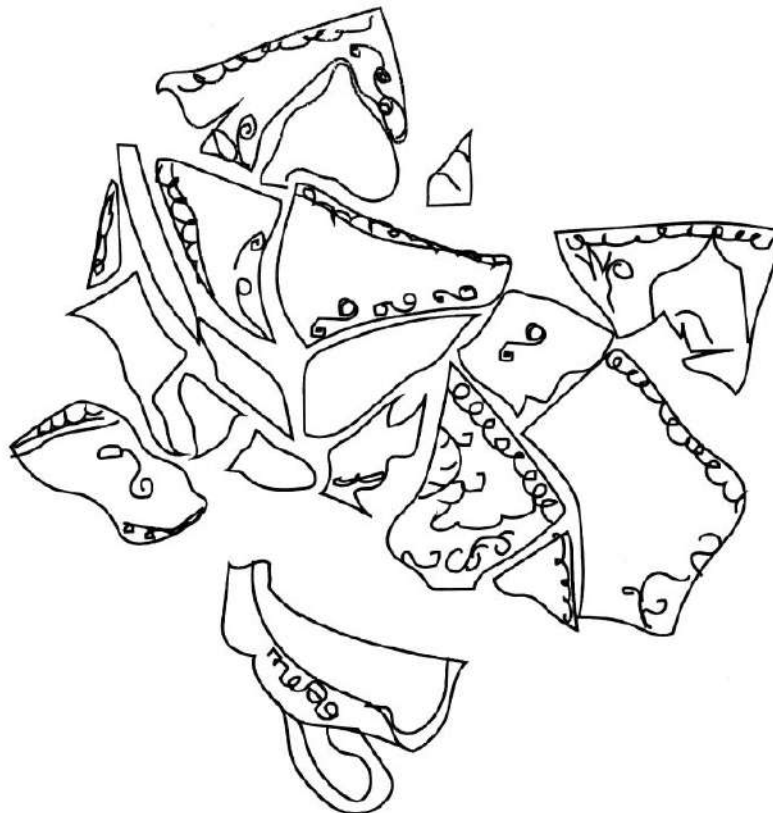
რძე და თაფლი

არაფერი მიგრძნია ქვეყნად შენზე ლამაზი. და მტკიცედ მწამდა რომ ვერც ვერასდროს ვიგრძნობდი რამეს უფრო მშვენიერს. თუ იცი მაინც ეს როგორ მბოჭავს. ცოდნა იმის რომ გზის დასაწყისში შევხვდი ადამიანს რომელმაც ჩემი არსება შეძრა. როგორ უნდა გამეტარებინა დარჩენილი ცხოვრება მშვიდად. ფიქრით რომ ველური ნედლი თაფლი უკვე გავსინჯე და ყველაფერი რასაც მომავალში გავუგებდი გემოს ხელოვნური და რაფინირებული იქნებოდა. რომ ახალი აღარაფერი მოხდებოდა. რომ ვერც ერთი წელი რომელიც ჩამივლიდა შენზე დიდ სიტკბოს ვერ მომიტანდა.

– სიყალობე

არ ვიცი რაა ზომიერება
სევდა რომ მიპყრობს
ცრემლს კი არ ვღვრი მორევს ვაყენებ
ხოლო როცა ბედნიერი ვარ
კი არ ვიღიმი თითქოს ვკაშკაშებ
და როცა ვბრაზობ
კი არ ვყვირი ალი მედება

ჩემს სიმძაფრეში მომხიბვლელი სწორედ ისაა
რომ ვინც მიყვარს ფრთებს ვასხამ ხოლმე
თუმცა რა მრჩება
ისწავლიან როგორც კი ფრენას
ჩემგან მიდიან
და სწორედ მაშინ უნდა მნახოთ
როცა ვრჩები გულგატეხილი
და კი არ ვგლოვობ
ნაწილებად ვიშლები თითქოს

რძე და თაფლი

ამხელა გზა სულ იმისთვის გამოვიარე
რათა მეჩუქნა ეს ყველაფერი
შენ რომ ზედ არ უყურებ ახლა

შევიწროებული

და

შემაღიწროებული

– ორივე ვყოფილვარ

რძე და თაფლი

გიშორებ

მინდა ამოგძირკვო ჩემი კანიდან

სინამდვილეში შენ არ გკოცნიდი
– არ შეგეშალოს

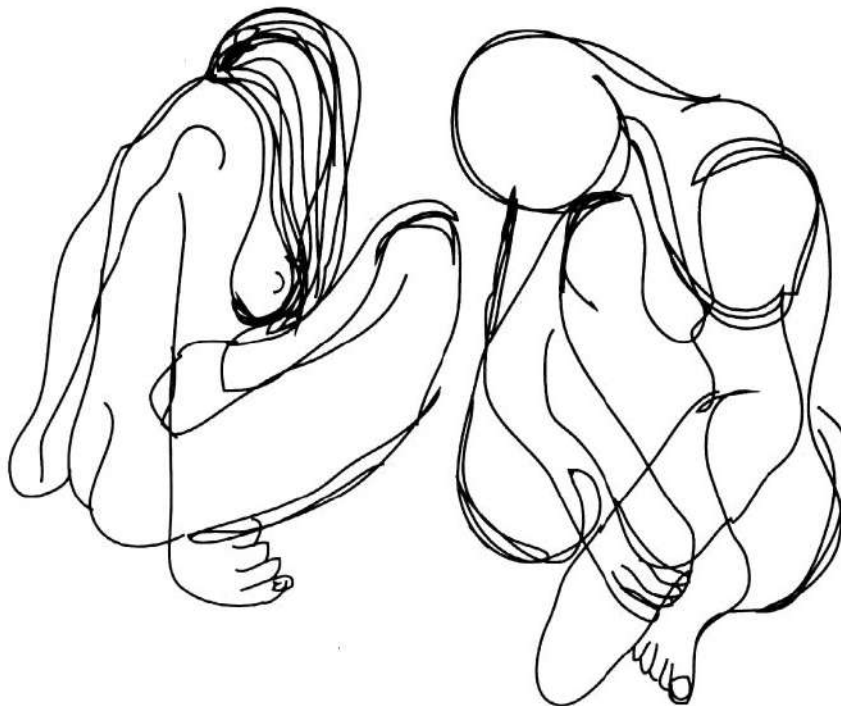
მე მას ვკოცნიდი
შენი ტუჩები კი უბრალოდ იქვე აღმოჩნდა

რძე და თაფლი

ის ყოველთვის უკან ბრუნდება
ძირმაგარები
ჩალურჯებები

გამონაყარი
ეს ის გზაა შენკენ რომ მოდის

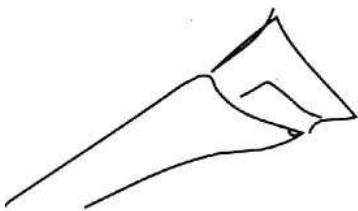
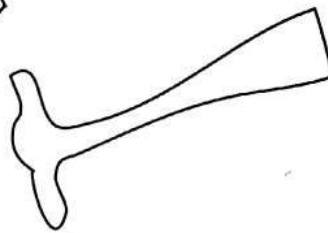
მე ვიყავი მუსიკა შენ კი
სმენა დაიხშე

რძე და თაფლი

დამუავდა ენა
მონატრებით
ისე მომშვივდი

სულაც არ მინდა
ჩამაშენო შენს ცხოვრებაში
მიჯობს ორივემ
ავიშენოთ ცხოვრება ერთად
- განსხვავება

რძე და თაფლი

მდინარეები ბაგეებს რომ დაედინება
ის ცრემლებია თვალებმა რომ ვერ დაიტევს

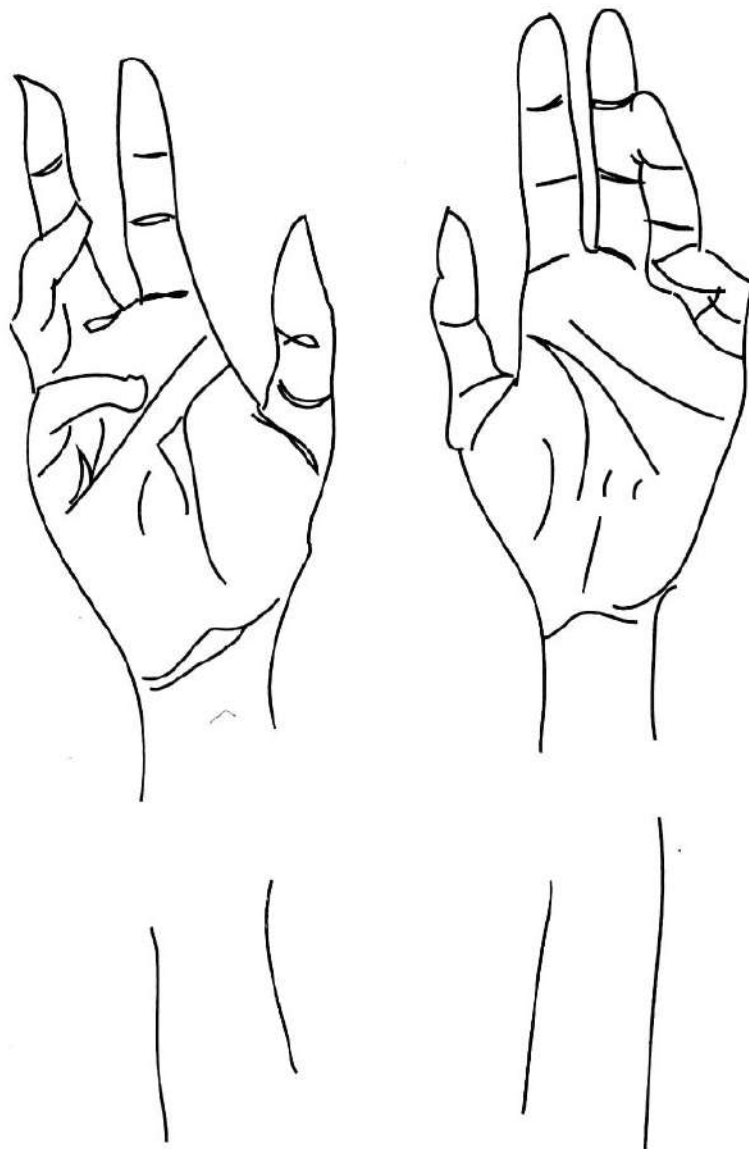
გველის ტყავი ხარ
მეც როგორღაც გიცვლი და გიცვლი
და ყოველ ჰერზე
კვლავ ივიწყებს ჩემი გონება
შენს სახის ნაკვთებს
შენი გაშვება
დავიწყებად ქცეულა უკვე
რაც ყველაზე კარგი რამაა
და ყველაზე ნაღვლიანი
რაც დამმართნია

რძე და თაფლი

შეცდომა მაშინ კი არ დაუშვი როცა დამტოვე
არამედ მაშინ როცა დაბრუნდი
როცა იფიქრე
რომ შეძლებდი მოსვლას ყოველთვის
როდესაც ჩემი სიყვარული დაგჭირდებოდა
და როგორც კი მოისურვებდი
ზურგს შემაქცევდი

როგორღა ვწერო
თუკი ჩემი ორივე ხელი
მან თან წაიღო

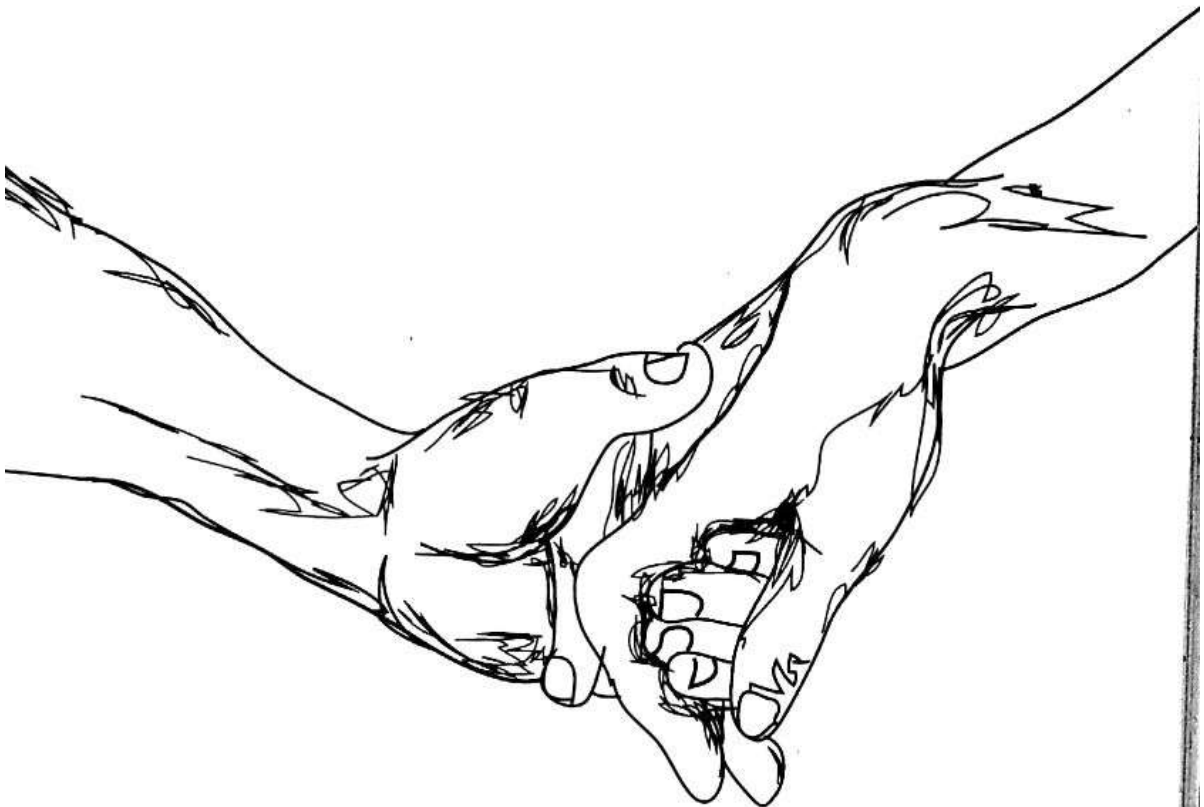

რძე და თაფლი

არც ერთს არ გვეთქმის ბედნიერი
მაგრამ მაინც არ ვჩქარობთ წასვლას
ერთმანეთს ვაქცევთ ნამსხვრევებად
და ვეძახით ამას სიყვარულს

რადგან დავიწყეთ
გულწრფელობით
მოდო ვეცადოთ
დავასრულოთ გულწრფელობითვე

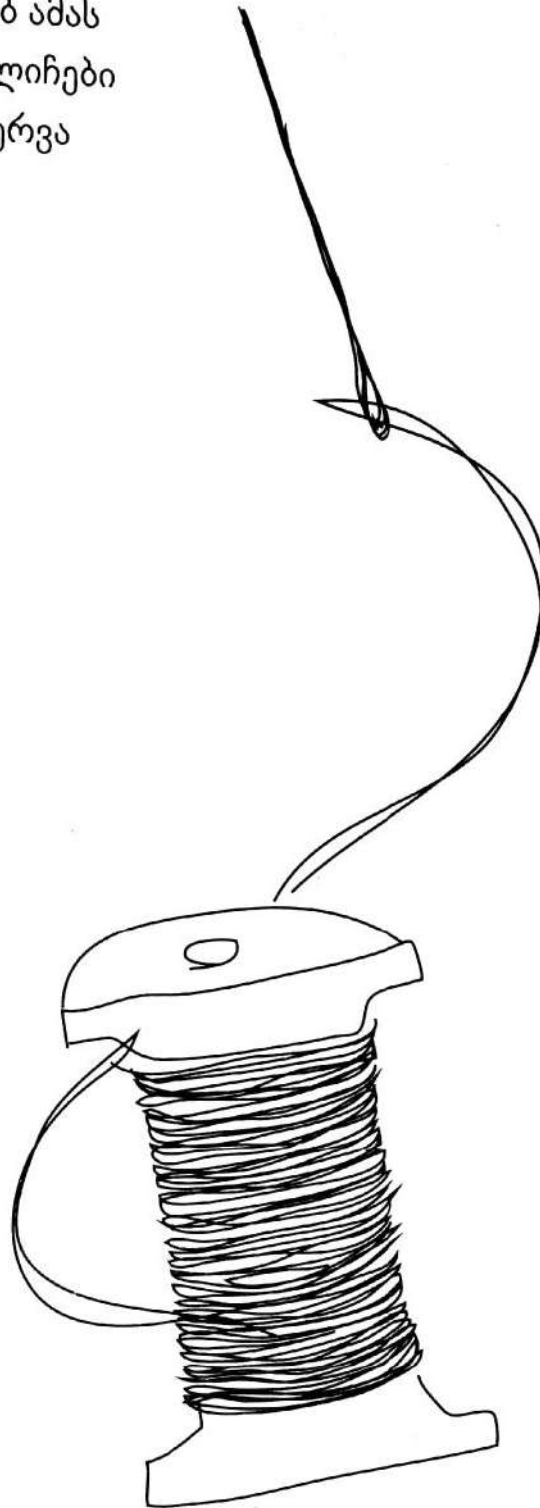
- ჩვენ

რძე და თაფლი

მხოლოდ შენი ხმის
გაგონებაც
ცრემლებით მავსებს

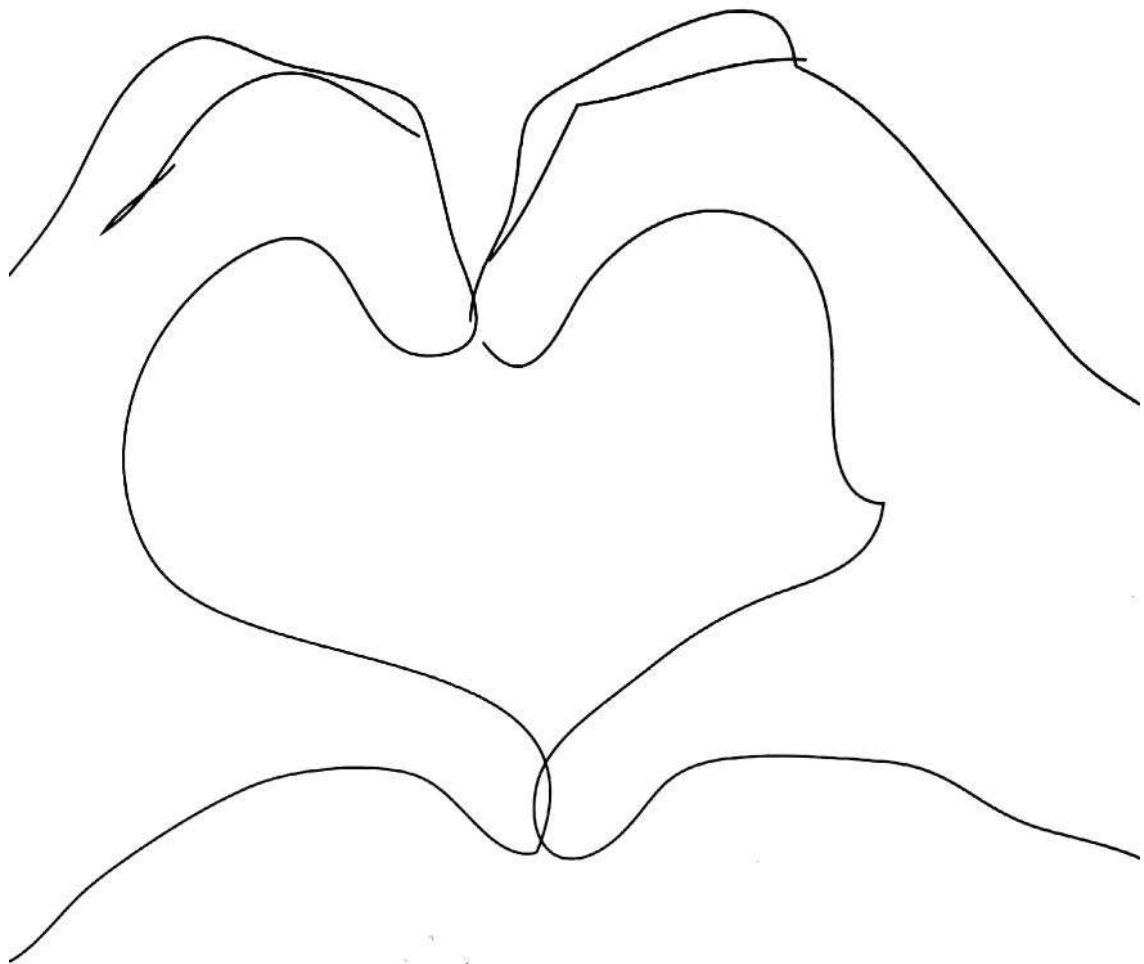
არ ვიცი რატომ ვაკეთებ ამას
სხვების გამო რად ვიხლიჩები
თუკი ჭრილობის ამოკერვა
შემდეგ ასეთი
მტკივნეულია

რძე და თაფლი

ადამიანები მიდიან
მაგრამ ის თუ
როგორ წავიდნენ
ჩვენს გულში რჩება

ნუ ვუწოდებთ სიყვარულს სასტიკს
სასტიკები ჩვენა ვართ თავად
ნუ ვუწოდებთ სიყვარულს თამაშს
თამაშად იგი ჩვენ ვაქციეთ
ჩვენივე ხელით

რძე და თაფლი

ჩვენს სიყვარულს რა მოკლავს ნეტავ
თუკი ცოცხლობს
ამ ფურცლებს შორის

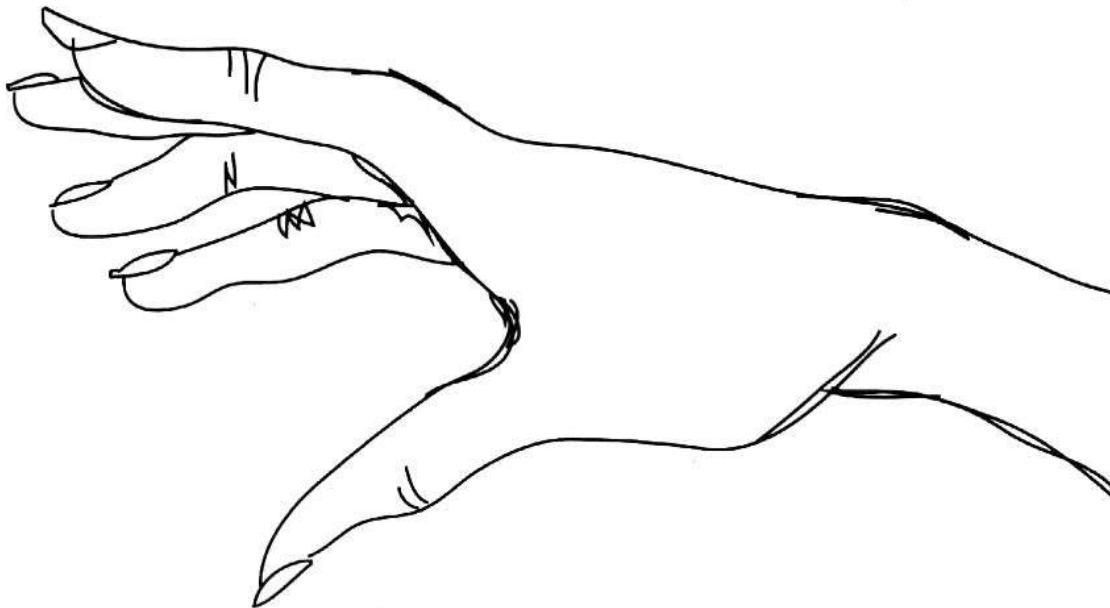
თუნდაც ამდენი ტკივილის შემდეგ
შემდეგ ამდენი დანაკარგის
ამდენი დარდის
შენი სხეული
ერთადერთია
გაშიშვლება
ვის ჩრდილშიც მიყვარს

რძე და თაფლი

იმ ღამით როცა ჩემგან წახვედი
გამომელვოდა ნამსხვრევებად ვიყავ ქცეული
და ნამსხვრევების თავმოსაყრელად
ჩემი თვალის უბეები გამაჩნდა მხოლოდ

დარჩი
მომწყდა ბაგეებიდან
როცა გახვედი
როცა ზურგს უკან კარი მძიმედ გაიჭახუნე

დარწმუნებული ვარ აღარ ვგიჟდები შენზე.
იმდენად დარწმუნებული ვარ რომ ზოგჯერ
დილაობით ღიმილიანი სახით ვიღვიძებ და
ერთმანეთს შეტყუებული ხელებით მადლობა
ვუხდი სამყაროს შენი ჩემგან განდევნისთვის.
მადლობა ღმერთს-მეთქი ვტირი.
მადლობა ღმერთს რომ წახვედი.
სხვა შემთხვევაში ის იმპერია არ ვიქნებოდი
რომელიც დღეს ვარ.

თუმცა

არის ღამეები როცა წარმოვიდგენ რას
ვიბამ უცებ რომ დაბრუნდე. რა მოხდება
აი ახლა ამ წამს ოთახში რომ შემოხვიდე.
ყველაფერი ცუდი რაც ჩაგიდენია უახლოესი
ფანჯრიდან აორთქლდება და ძველი
სიყვარული ახალი ძალით იფეთქებს. ისე
გადმოიღვრება ჩემი თვალებიდან თითქოს
არც არასოდეს გამკრთალებულა. თითქოს
უბრალოდ ვვარჯიშობდი ჩუმად ყოფნაში
რომ შენი მოსვლისას ასე ავხმაურებულიყავი.
ვინმე ხომ ვერ ამიხსნის ეს როგორ ხდება.
მაშინაც კი როცა სიყვარული მიდის. ის არ
გვტოვებს. მაშინაც კი როცა წარსულში ხარ.
სასოწარკვეთით გიბრუნდები.

არ დაბრუნდება
მიტხრა გონებამ
უნდა დაბრუნდეს
გულმა მწარედ ამოიკვნესა
- ჭკნობა

რძე და თაფლი

არ მინდა შენთან მეგობრობა
მთლიანად მსურხარ

– მეტი

შენს ნაწილებს ისე ვკარგავ როგორც წამწამებს
შეუგრძნობლად ყველა კუთხეში

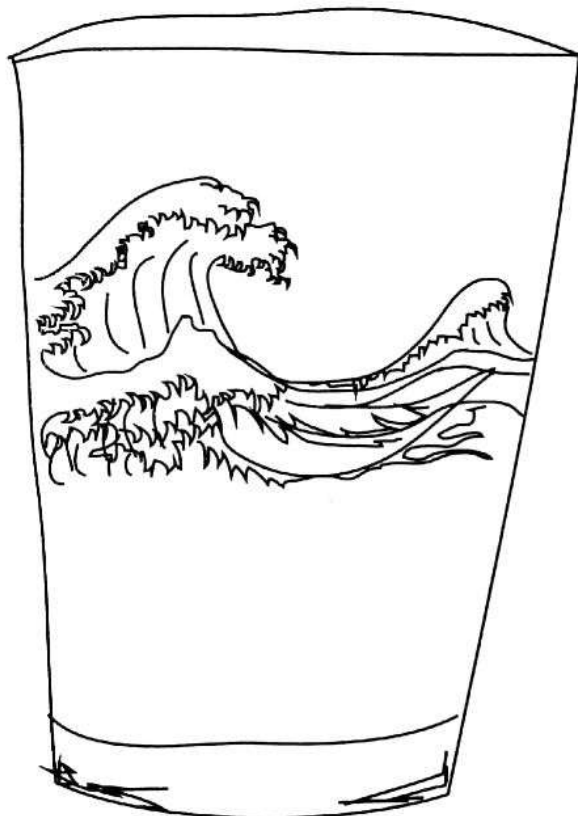
რძე და თაფლი

თუ ჩემგან წახვალ
ვერ გეყოლები
ორგან ვერ შევძლებ არსებობას
არ გაგიკვირდეს

— როცა მეკითხები შეგვიძლია თუ არა მეგობრებად დარჩენა

წყალი ვარ

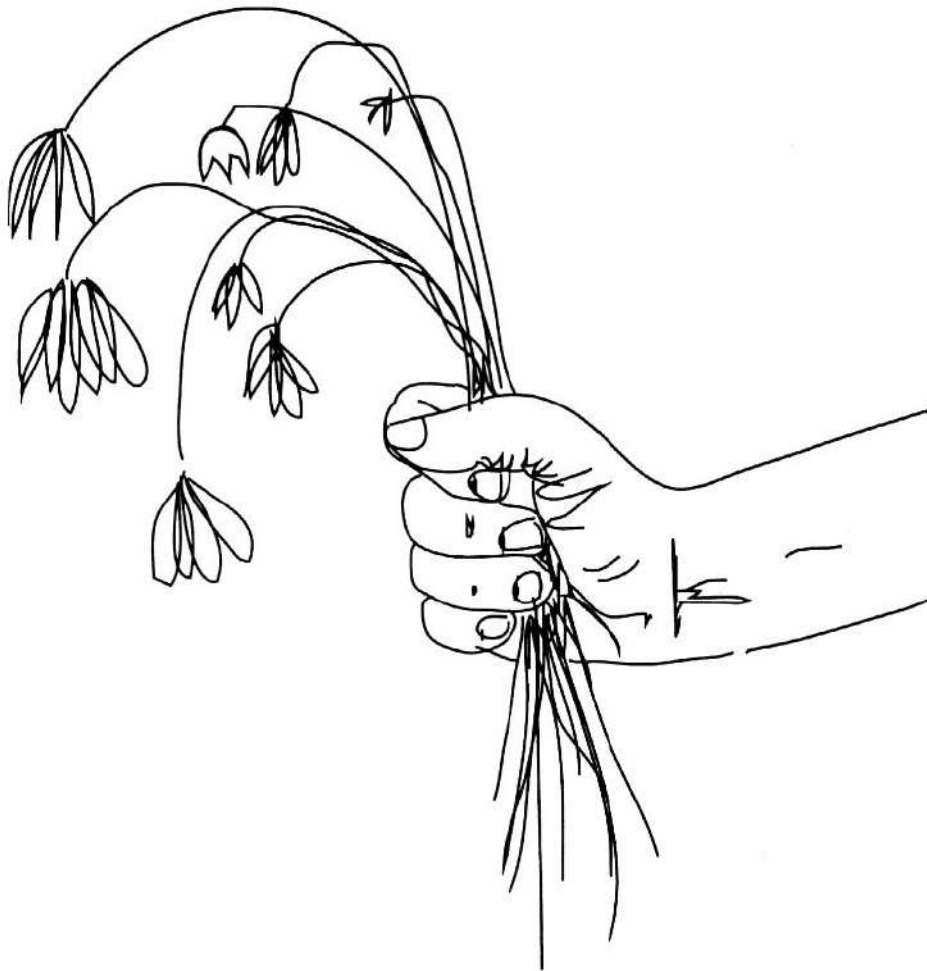
ისეთი კეთილი
შემიძლია გამოგაცოცხლო
ისეთი ავი
შემიძლია ჩაგახრჩო ჩემში

რძე და თაფლი

ყველაზე მეტად ის შენატრება როგორც გიყვარდი. მაგრამ თურმე არ ვიცოდი რომ შენი უზარმაზარი სიყვარული პირდაპირ კავშირში იყო იმასთან თუ როგორი ვიყავი მე თვითონ. შენ აირეკლავდი იმას რასაც მე გაძლევდი. ყველაფერი მიბრუნდებოდა. როგორ ვერ ვხვდებოდი ამას. როგორ. უბრალოდ ჩემთვის ვიჯექი გაუღენთილი ერთადერთი შეგრძნებით რომ შენსავით ვერავინ შემეყვარებდა. როცა ეს სიყვარული თავადვე გასწავლე. როცა თვითონ მიგითითე როგორ უნდა შეგეგრძნო. როგორ უნდა შეგევესე. რა სასტიკად ვექცეოდი საკუთარ თავს. ჩემივე გაცემული სიტბოსთვის შენ გიხდიდი მადლობას. მეგონა შენ მმატებდი ძალას. გონიერებას. მშვენიერებას. რადგან უბრალოდ აღიარებდი ყველა სიკეთეს რომელიც ჩემში არსებობდა. თითქოს შენთან შეხვედრამდე ეს ყველაფერი არ გამაჩნდა. თითქოს არაფერი დამრჩა როცა წახვედი.

დამტოვე
მაგრამ თითქოს მაინც არსად წასულხარ
მითხარი ასე რატომ იქცევი
რატომ მიაგდე
ყველაფერი რაც არ გეთმობა
ან იქით რატომ მიისწრაფი
სადაც ყოფნა არ გიხარია
რატომ გგონია რომ არა უშავს
ერთდროულად თუ წახვალ და
თანაც დარჩები

ეგოისტებზე მოგიყვები. მაშინაც კი როცა წინასწარ იციან რომ გული უნდა გატკინონ შენს ცხოვრებაში იჭრებიან და გემოს გისინჯავენ რადგან შენ ხარ ის ვისთვისაც გვერდის ავლა არ უღირთ. მეტისმეტად კაშკაშებ საიმისოდ რომ არ გაგსინჯონ. ახლოდან უნდა დაგათვალიერონ. და როცა ყველაფერს შეისწავლიან რაც გაგაჩნია თან მიაქვთ შენი კანი შენი თმა შენი საიდუმლოებები. როცა ხვდებიან რამდენად ნამდვილი ხარ. რამდენი ქარიშხალია შენში რომელიც მათ ანადგურებთ.

და აი აქ სიმხდალე იჩენს თავს. და ადამიანის სახე რომელსაც აქამდე ხედავდი მისი ნამდვილი სახით იცვლება. სევდიანი რეალობით. როცა ისინი ფარ-ხმალს ყრიან და საკუთარი უძვლო სხეული შენი ცხოვრებიდან გააქვთ სიტყვებით *ჩემზე უკეთესს იპოვი*.

იდგები შიშველი ჯერ კიდევ შენში შემონახული მათი ნაწილით და იგლოვებ. შეეკითხები ეს რატომ გააკეთეს. რატომ გაიძულეს გყვარებოდა თუკი სიყვარულის დაბრუნებას არ აპირებდნენ. ისინი კი რაღაც ასეთს ამოილულულულებენ *უნდა მეცადა. უნდა მომენდომებინა, ბოლოს და ბოლოს ეს ხომ შენ იყავი*.

მაგრამ ეს არ არის რომანტიკული. აქ არც სიტკბო უნდა ეძებო. მხოლოდ ფაქტია რომ ისინი ისე შთანთქა შენმა წიაღმა რომ მისი გარღვევა მოუხდათ რათა თავი გადაერჩინათ. მათთვის შენი არსებობა კი არ იყო მთავარი არამედ შენგან აღძრული ცნობისმოყვარეობის დაკმაყოფილება.

ესაა სიმართლე ეგოისტების შესახებ. ისინი ადამიანებით თამაშობენ. ისინი თამაშობენ სხვების სულებით რათა საკუთარს მოუტანონ სიამოვნება. ერთ დღეს ისეთი სინაზით გეპყრობიან თითქოს შენ ხარ მთელი სამყარო რომელიც მათ კალთაში ასვენია. მეორე დღეს კი სრულიად მოულოდნელად ისე პატარავდები რომ ერთ კადრად იქცევი. წამიერ გაელვებად. წარსულის ნეგატივად. გადაგსანსლავენ და თან გეჩურჩულებიან რომ დარჩენილი ცხოვრების შენთან გატარება უნდათ. მაგრამ როგორც კი შიშის სუნი ეცემათ. თითქმის უკვე კართან არიან. ნერვები არ ჰყოფნით იმისთვის რომ ღირსეულად წავიდნენ. თითქოს ადამიანის გული მათთვის არაფერს წარმოადგენდეს.

და ამ ყველაფრის შემდეგ. ამდენის მიღების შემდეგ. ამდენი დაძაბულობის. განა ნაღვლიანი და სასაცილო არ არის რომ მათი თითები უფრო გაბედულები მაშინ არიან როცა გხდიან ვიდრე მაშინ როცა ტელეფონი უნდა აიღონ და დაგირეკონ. მოგიბოდიშონ. დანაკარგის გამო. და სწორედ ასე გკარგავენ.

– ეგოისტი

ის რაც დაშორების შემდეგ უნდა მოიმოქმედო:

1. თავი საწოლს შეაფარე.
2. იტირე. სანამ ცრემლი არ დაგიშრება (ამისთვის რამდენიმე დღეა საჭირო).
3. არ მოუსმინო სევდიან მუსიკას.
4. წაშალე მისი ნომერი ტელეფონიდან მერე რა რომ შენი თითების ბალიშებს ის ისევ ახსოვს.
5. არ დაათვალიერო ძველი ფოტოები.
6. იპოვე უახლოესი სანაყინე და საკუთარი თავი პიტნიანი შოკოლადის ნაყინის ორი ბურთულით გაანებივრე. პიტნა გულს გაგიგრილებს. შოკოლადი კი ნამდვილად დაიმსახურე.
7. იყიდე ახალი თეთრეული საწოლისთვის.
8. შეაგროვე საჩუქრები მაისურები ერთი სიტყვით ყველაფერი რასაც მისი სუნი აქვს და საქველმოქმედო ორგანიზაციას ჩააბარე.
9. დაგეგმე მოგზაურობა.
10. სრულყავი ღიმილისა და თავის ქნევის ხელოვნება იმ შემთხვევებისთვის როცა ვინმე საუბარში მის სახელს ახსენებს.
11. დაიწყე ახალი პროექტი.
12. რაც უნდა ხდებოდეს. არ დაურეკო.
13. არ ითხოვო ის რისი შენარჩუნებაც არ ღირს.
14. რაღაც დროს შეწყვიტე ტირილი.
15. მიეცი ნება საკუთარ თავს სულელი ეგონო იმის გამო რომ ცხოვრების აწყობას ვიღაცის ფაშვში აპირებდი.
16. ისუნთქე.

როგორც გტოვებენ
მათ შესახებ
ყველაფერს ამბობს

გამთელეზა

ვეჭვობ რომ კარგი
ვერაფერი დავიმსახურე
რადგან საზღაურს
ვიხდი ცოდვების
რომლებიც არც კი დამამახსოვრდა

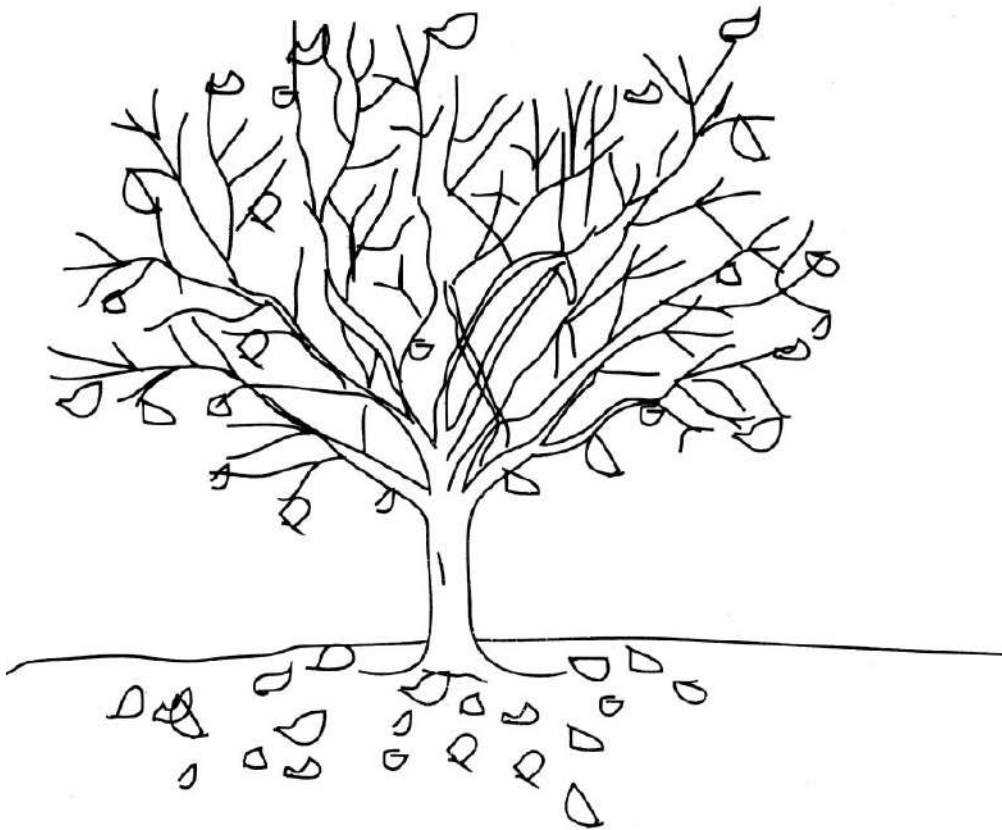

რძე და თაფლი

ვერ გამოგია რა მარგო წერამ
მიშველა თუ
უარესად გამანადგურა

'მათი დევნით თავს ნუ დაიღლი
ვისაც შენთან ყოფნა არ უნდა ,

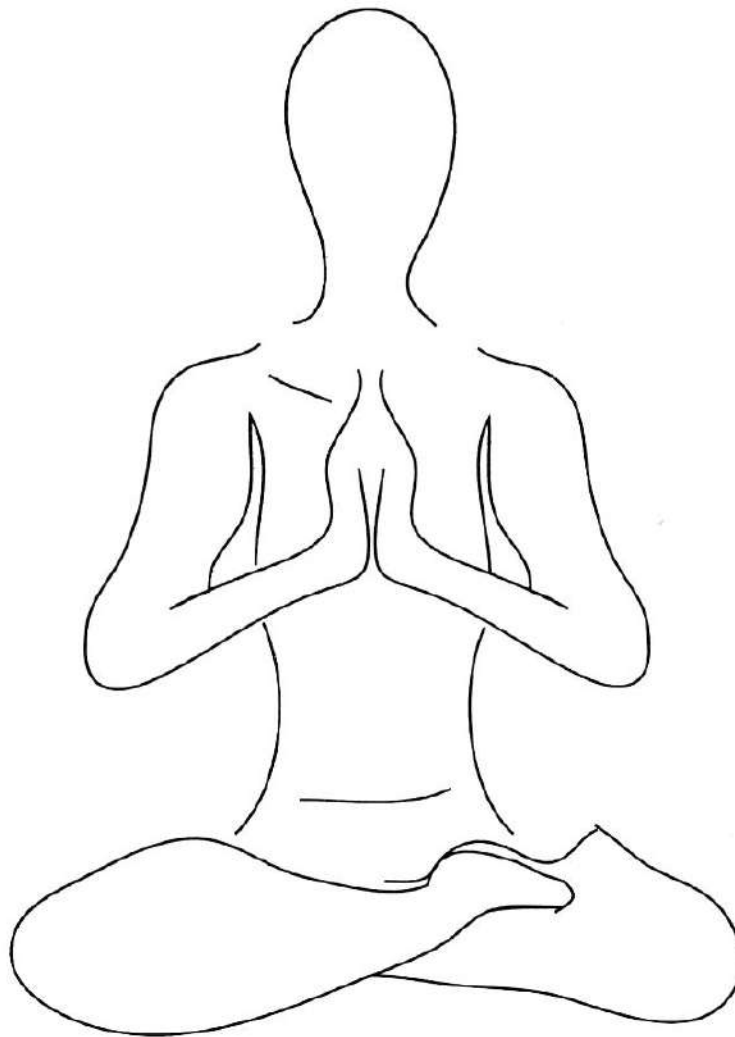
- ძალით ვერავის შეინარჩუნებ

რძე და თაფლი

ჯერ შენი თავი შეიყვარე
ვიდრე სხვასთან
გააბამ რომანს

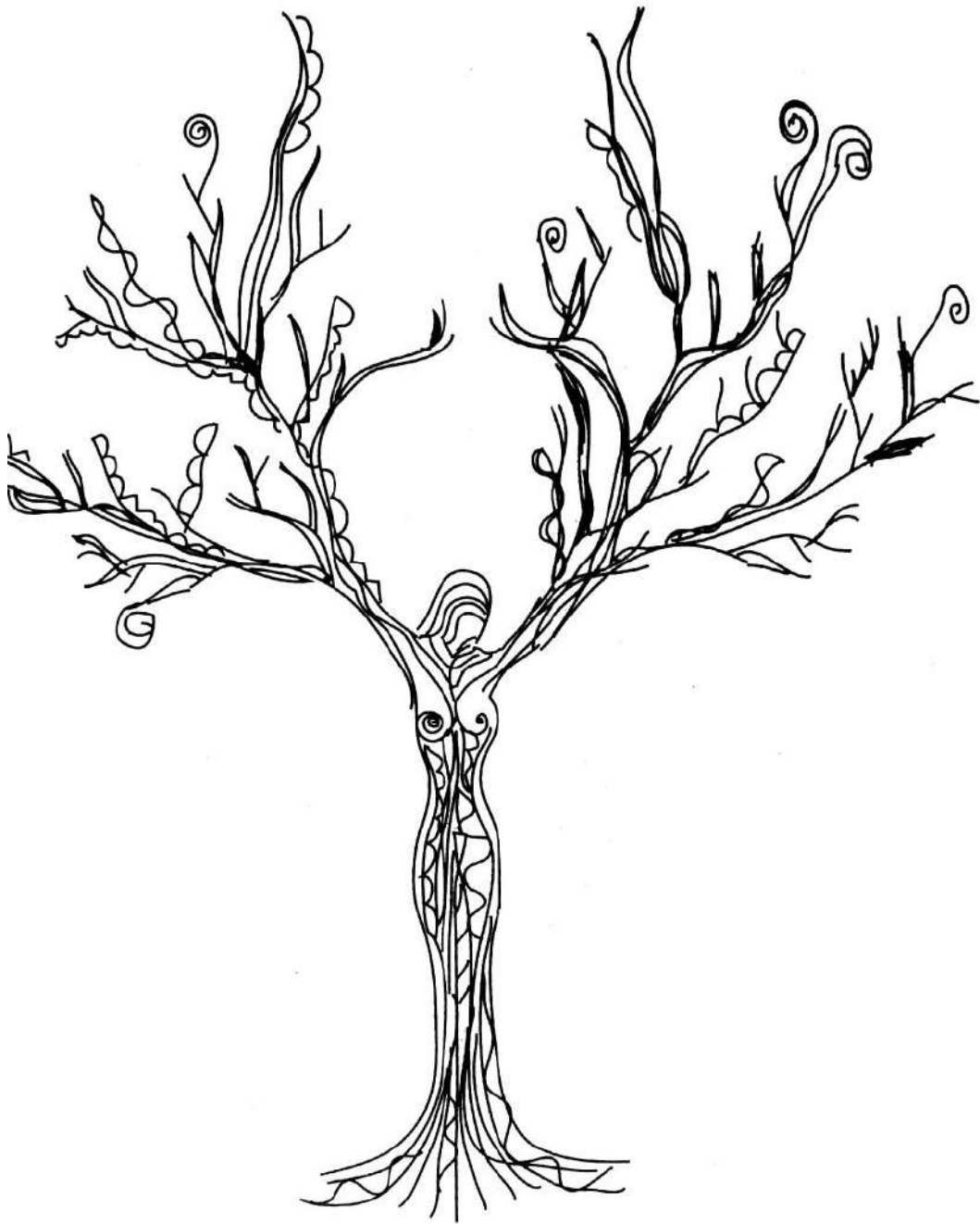
გაითავისე რომ უფრო მეტს იმსახურებ
ვიდრე შენი მტკივნეული სიყვარულია
ცხოვრება მიდის
და შენს გულსაც
ის გაამრთელებს
რომ მის დინებას ფეხი აუწყოს

რძე და თაფლი

რადგან ტკივილი
ნაწილია გამოცდილების
გაუღე კარი
არ შეგეშინდეს

– განვითარება

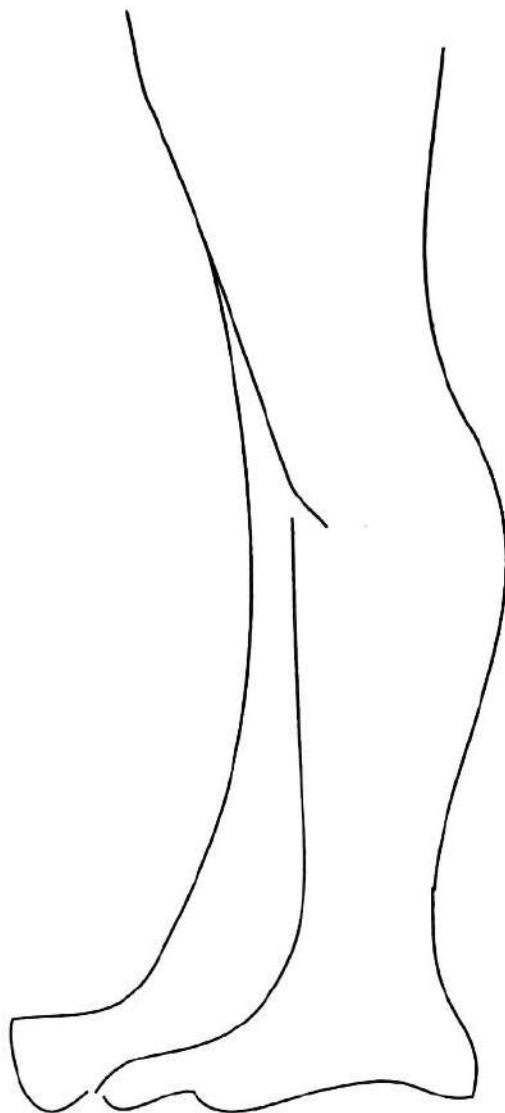
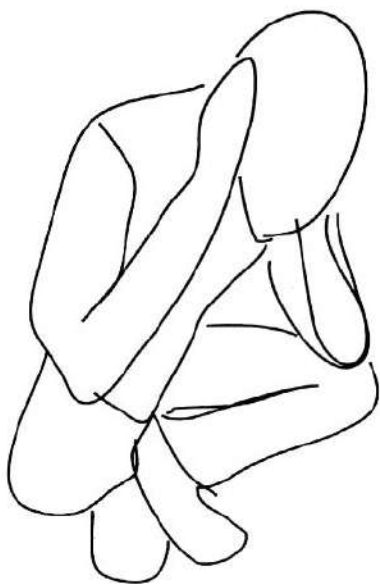
მარტოობის შეგრძნება ნიშანია რომ სასოწარკვეთამდე
გჭირდება საკუთარი თავი

რძე და თაფლი

ჩვევას უკვე
მათ დაეყრდნო
ვისზეც ფიქრობ რომ
შეგივსებენ
სიცარიელეს

ვინც მოგატყუა
და დაგარწმუნა
რომ ერთმანეთის
ამოვსების უნარი აქვთ ადამიანებს
მათ ერთმანეთის ამოქოლვა იციან მხოლოდ

იმათ ნუ შესთხოვ
გამთელებას
ვინც დაგამსხვრია

რძე და თაფლი

თუკი დაცემის
სისუსტე დაგყვა დაბადებისას
არ დაგავიწყდეს
რომ ადგომის ძალაც მოგეცა

აღბათ ყველაზე სევდიანია
მათ როცა ველით
ვინც არც კი ვიცით
დაიბადა ქვეყნად თუ არა

– 7 მილიარდი ადამიანი

არ შეუშინდე ტკივილს
გამაგრდი
ყვავილებად აქციე იგი
შენ დამეხმარე
საკუთარი ტკივილისგან
მეზარდა ბალი
ჰოდა აყვავდი
გინდა ღამაზად
გინდა საშიშად
თუ ასე გსურს ხმაურიანად
აყვავდი ნაზად
მოკლედ ისე როგორც გერჩიოს
ოღონდ აყვავდი

– მკითხველს

მადლობელი ვარ
სამყაროსი
ყველაფრისთვის
რაც კი მომეცა
ყველაფრისთვის
რაც კი წამერთვა

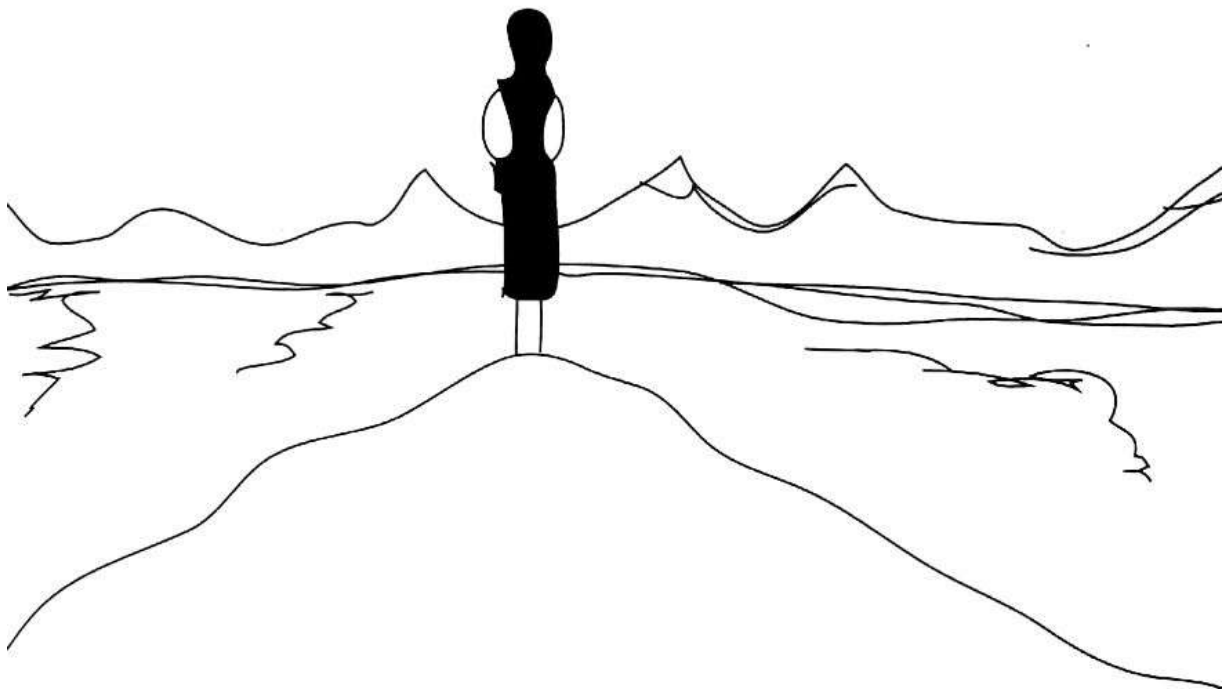
- წონასწორობა

რძე და თაფლი

დიდი ნიჭი სჭირდება იმას
რომ სიკეთე შეინარჩუნო
როცა გარშემო მხოლოდ სისასტიკეა

/ შეიყვარე
შენი
მარტოობა /

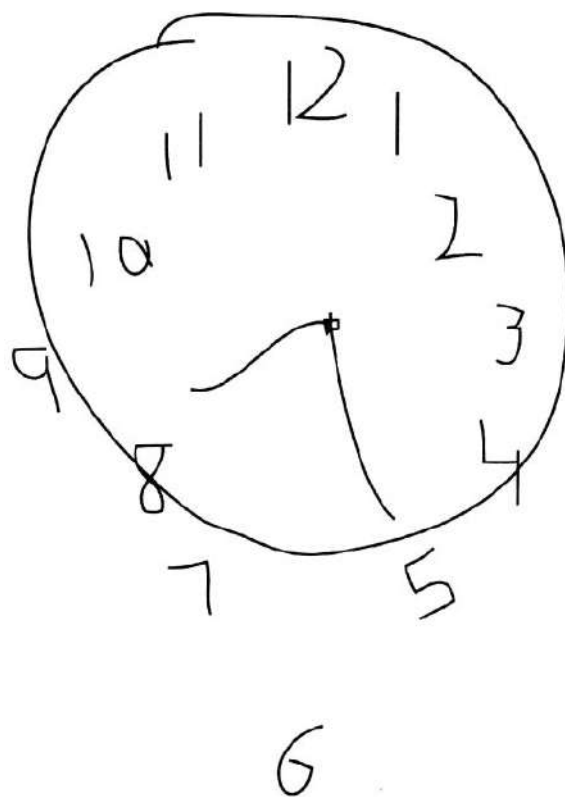
რძე და თაფლი

სულ სხვადასხვა რამაა
როცა ვინმე გეუბნება
რომ უყვარხარ
და როცა ვინმეს
ნამდვილად უყვარხარ

ხანდახან ხდება
მობოდიშებას
ვერ იღებ მაშინ
როცა გულით გსურს

და როცა იღებ
არც გჭირდება
და აღარც გინდა

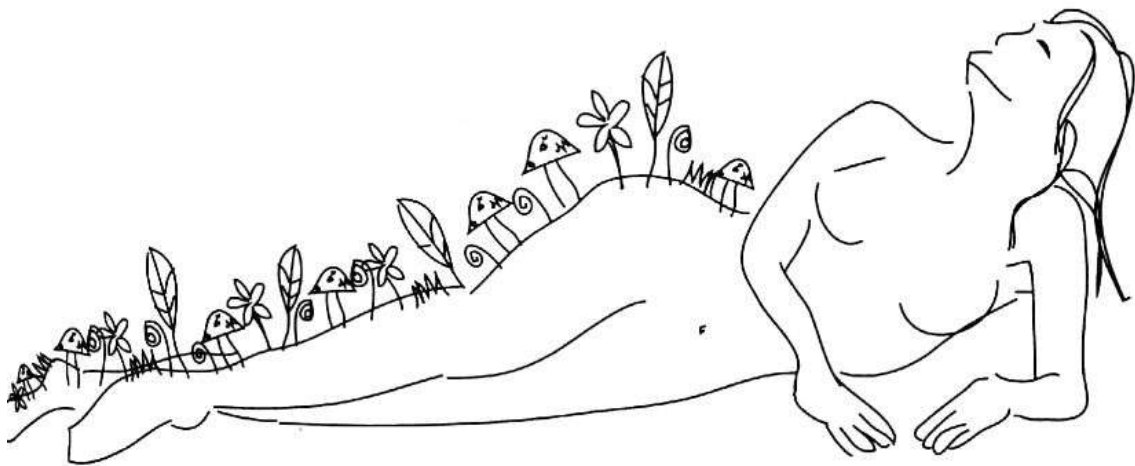
- ძალიან დაგავგიანდა

რძე და თაფლი

შენ მეუბნები
სხვა გოგოებს როგორ არ ვგავარ
თვალდახუჭული ჩემს ტუჩებს ეძებ
თუმც არის რაღაც შენს ნათქვამში –
სხვა ქალებთან არმსგავსებაზე
ჰო იმ ქალებთან ვისაც დებად მოვიხსენიებ
რაც მანდომებს შენი ენა გადმოვაფურთხო
თითქოს მავალებ ვამაყობდე რომ ამირჩიე
თითქოსდა შვებას უნდა მგვრიდეს
შენი ფიქრი რომ სხვებს ვჯობივარ

შემდეგში როცა
ბიჭი შენს ფეხებს დახედავს და
მიგითითებს რომ
თმის ღერები ამოგეზარდა
შენც შეახსენე
თავისი სახლი არ ეგონოს
შენი სხეული
ის სტუმარია
ნურასოდეს გადააბიჯებს
შენს მასპინძლობას

რძე და თაფლი

იყო

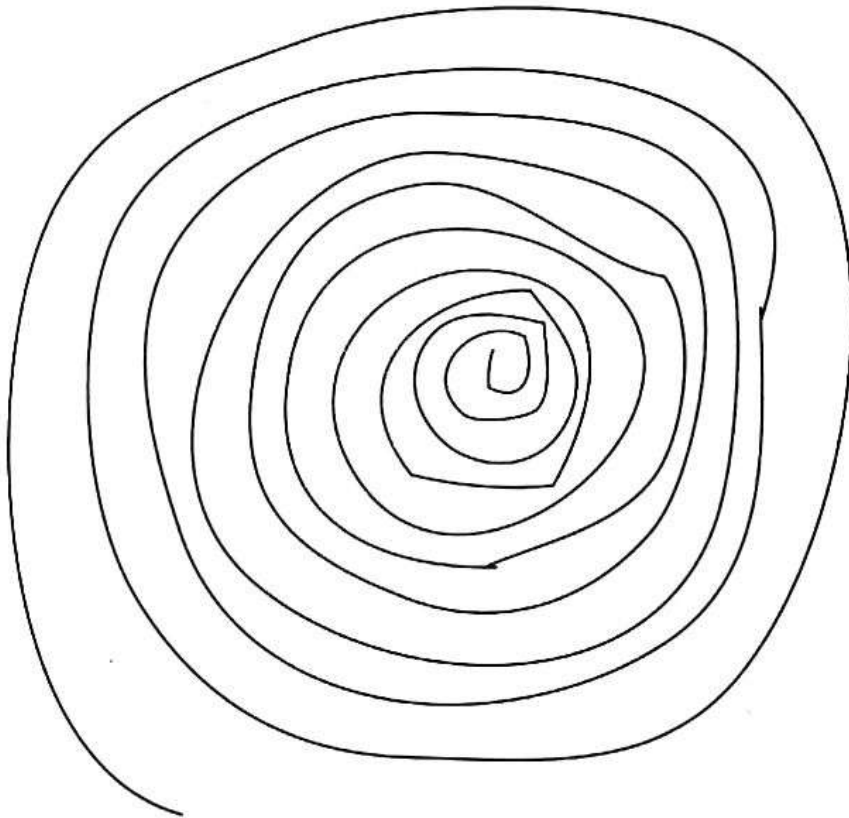
ნაზი

ნიშნავს

იყო

ძლიერი

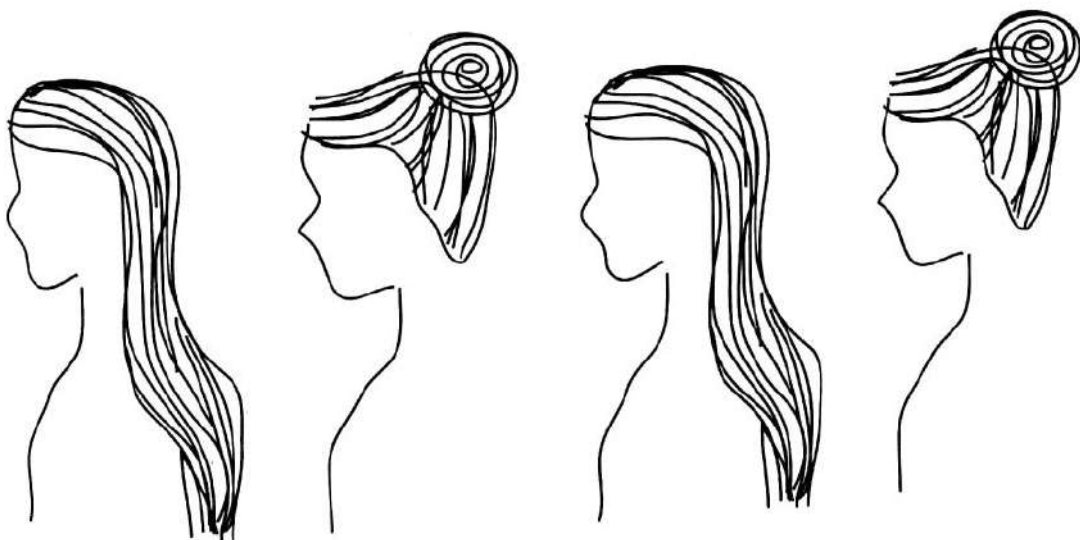
შენ იმსახურებ
რომ არათუ ჩაიკარგო
შენს გარემომცველ სამყაროში
არამედ იქცე აღმოჩენად
ამ გარემოცვის

ვიცი რთულია
დამიჯერე
გამეგება რა შეგრძნებაა
როცა გგონია
რომ არ მოვა ხვალინდელი დღე
და ვერც დღევანდელს გადააგორებ
მაგრამ ვფიცავ ეს დღეც გადავა
როგორც ხდება
წავა ტკივილიც
თუკი დროს მისცემ
თუკი წასვლის უფლებას მისცემ
მოდის გაუშვი
ნელა და მშვიდად
როგორც შეჭფერის
გატეხილ სიტყვას
მოდის გაუშვი

მომწონს სტრიები ჩემს ბარძაყებზე
რომლებიც საშინლად ადამიანურია
მომწონს რომ ასეთი რბილები ვართ
თუმცა არც სიუხემეს და სიველურეს ვუჩივით
როცა გვჭირდება
ყველაზე მეტად ის მომწონს მთელ ჩვენს ამბავში

როგორ შევიგრძნობთ
როგორ არ გვეშინია ტკივილის
როგორი სინაზით ვეპყრობით ჭრილობებს
მომწონს უბრალოდ ქალად ყოფნა
საკუთარი თავის ქალად ხსენება
ასე რომ სრულმყოფს
და მამთლიანებს

მას რასაც სხვები სილამაზეს ეძახიან
მე ეჭვის თვალთ შევცქერი მუდამ
რადგან ეს აღქმა გვერდზე ტოვებს ადამიანებს
თმის სილამაზეს მე მაშინ ვხედავ
როცა ქალისთვის ბაღია იგი
ამოზრდილი კანის მიწაზე
სილამაზეა ცხვირის ისე მოკაუჭება
თითქოს ზეცას უნდა მოედოს
და ღრუბელი თან წაიყოლოს
ანდა კანი იმ მიწის ფერი
წინაპრები თავთავს რომ მკიდნენ
იმ ქალთა მთელი თაობების გამოსაკვებად
ხეებივით მსხვილ თეძოებს რომ მიირხევდნენ
ნუშის თვალები
კითხვის ნიშნებით ამოვსებული
რადგან ძარღვებში ზვირთებად დამდის
პანჯაბის მთელი მდინარეები
არასდროს მითხრათ
რომ არ არიან ლამაზები ჩვენი ქალები
რომ არ არიან ისეთივე მშვენიერები
როგორც ის სხვები
თქვენი ქვეყნიებიდან

ჩვენი ზურგები
ჰყვებიან ისეთ ისტორიებს
რომლის ამწევი ხერხემალიც
არც ერთ წიგნს
არ აქვს

– ფერადი ქალები

რძე და თაფლი

უნდა მიიღო შენი თავი სწორედ ისეთი
როგორადაც სამყარომ შეგქმნა /

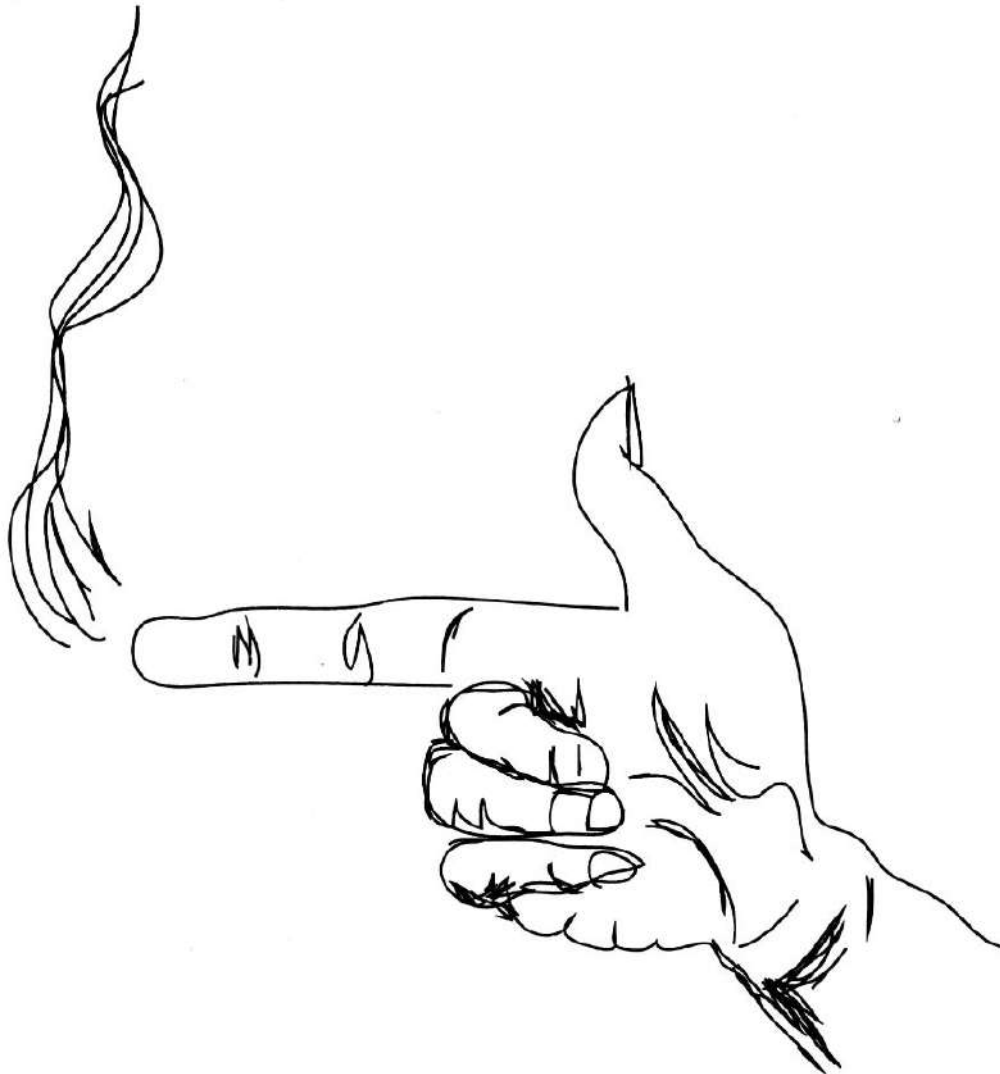
მუზეუმია შენი სხეული
სტიქიური უბედურების
შეგიძლია წარმოიდგინო
მთელი შენი
დიდებულება

რძე და თაფლი

შენი დაკარგვა
ჩემი თავის
პოვნა აღმოჩნდა

სხვა ქალთა სხეულს
ჩვენი ბრძოლის ველად ნუ ვაქცევთ

რძე და თაფლი

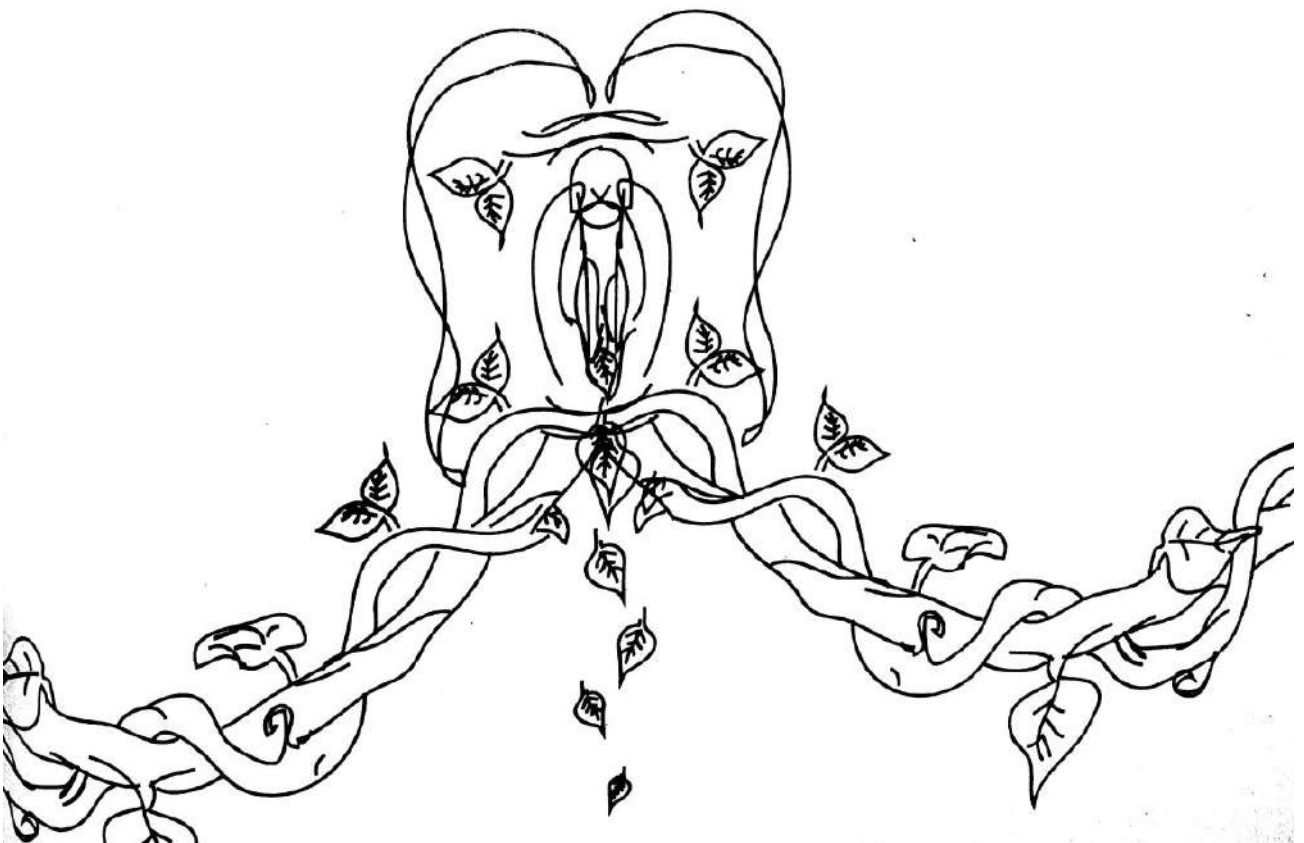
თმის მოშორება სხეულიდან
ჩვეულებრივი ამბავია
თუკი მართლა შენ გინდა ასე
ისევე როგორც
თმის საერთოდ არმოშორება
მაშინ როცა
ასეთია შენი სურვილი

– მხოლოდ საკუთარ თავს ეკუთვნის

ვატყობ მეთვლება უპატიებლად
ხალხში ხმამაღლა თუ ვახსენებ მენსტრუაციას
რადგანაც თურმე ბიოლოგია ჩემი სხეულის
მეტისმეტად რეალურია

მერე რა მოხდა თუკი ვივაჭრებთ
ფეხებს შორის რაცა გვაქვს იმით
მთავარია არსად წამოგვცდეს
ეს ყველაფერი როგორ მუშაობს

თქვენ ალბათ ფიქრობთ
ლამაზია ჩემი სხეული თუ გადაწყვეტთ აქ დასვენებას
თუმცა მისი ბუნება მაინც
აუტანლად გეუშნოებათ

რძე და თაფლი

იქამდე სანამ გიპოვიდა
და გეტყოდა რომ ფრენას შეძლებ
დრაკონი იყავი

დრაკონად დარჩები მაშინაც კი
თუ მიგატოვებს

მე მინდა მოვუბოდიშო ყველა ქალს
რომელსაც ლამაზი ვუწოდე
სანამ ჭკვიანად ან მამაცად მოვიხსენიებდი
ვწუხვარ ისე გამომივიდა
თითქოს რაც დაგყვა დაბადებიდან
იყოს მთავარი სიამაყე იმ შემთხვევაშიც
თუ შენი სული მთებს შეეჭიდა
ვფიცავ დღეიდან სხვანაირად ვილაპარაკებ
რა ჭკვიანი ხარ ან როგორი გამორჩეული
არც გაიფიქრო რომ უარვყოფ შენს სილამაზეს
ბევრად მეტი ხარ მინდა იცოდე

რძე და თაფლი

რაცა მაქვს
მყოფნის
ბედნიერი ვარ

და რაც დავკარგე
ისიც მყოფნის
და ამითაც
ბედნიერი ვარ

– ხედვა

მიყურებ ტირი
ყველაფერი მტკივაო ამბობ

გულში გიკრავ და გეუბნები
განიკურნები

რძე და თაფლი

თუკი ტკივილი მოდის
მოვა ბედნიერებაც

– მოითმინე

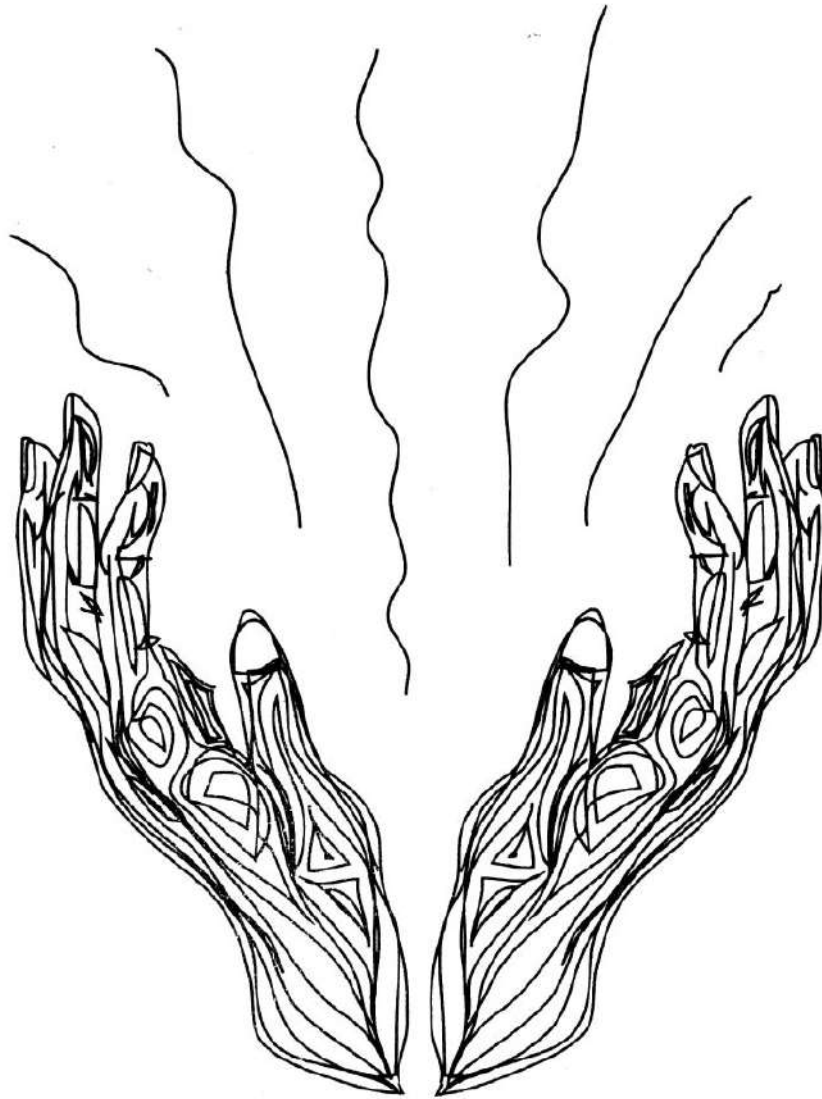

ყველანი გავჩნდით
გასაოცრად მშვენიერები

თუმცა როგორღაც დავიჯერეთ
საპირისპირო
ტრაგედია სწორედ ეს არის

გვარმა კაურმა
თავისუფალ ქალად მაქცია
ის მხსნის ბორკილებს
შებოჭვას რომ ლამობდა ჩემსას
ფრთებს მასხამს და მივიწევ მაღლა
ვიცი ამქვეყნად ყველა კაცის თანასწორი ვარ
თუნდაც სამყარო წივილ-კივილით
ჩამაგონებდეს საპირისპიროს
ვიცი რომ მეც ვარ ერთი ქალი
თავის პატრონი
ჩემს თავს ვეკუთვნი
მთელი სამყარო ჩემ წინაშე
ქედს რიდით იხრის
თავისთან მიხმობს და შემახსენებს
ჩემს უზენაეს მოვალეობას
რომ ჩემს დობილებს ვემსახურო
ვზარდო ის ვინც გასაზრდელია
გვარი კაური სისხლთან ერთად ძარღვებში დამდის
ის იყო მანამ სანამ სიტყვა იარსებებდა
ის არის ჩემი სილალე და თვითმყოფადობა

— კაური
სიკხი ქალი

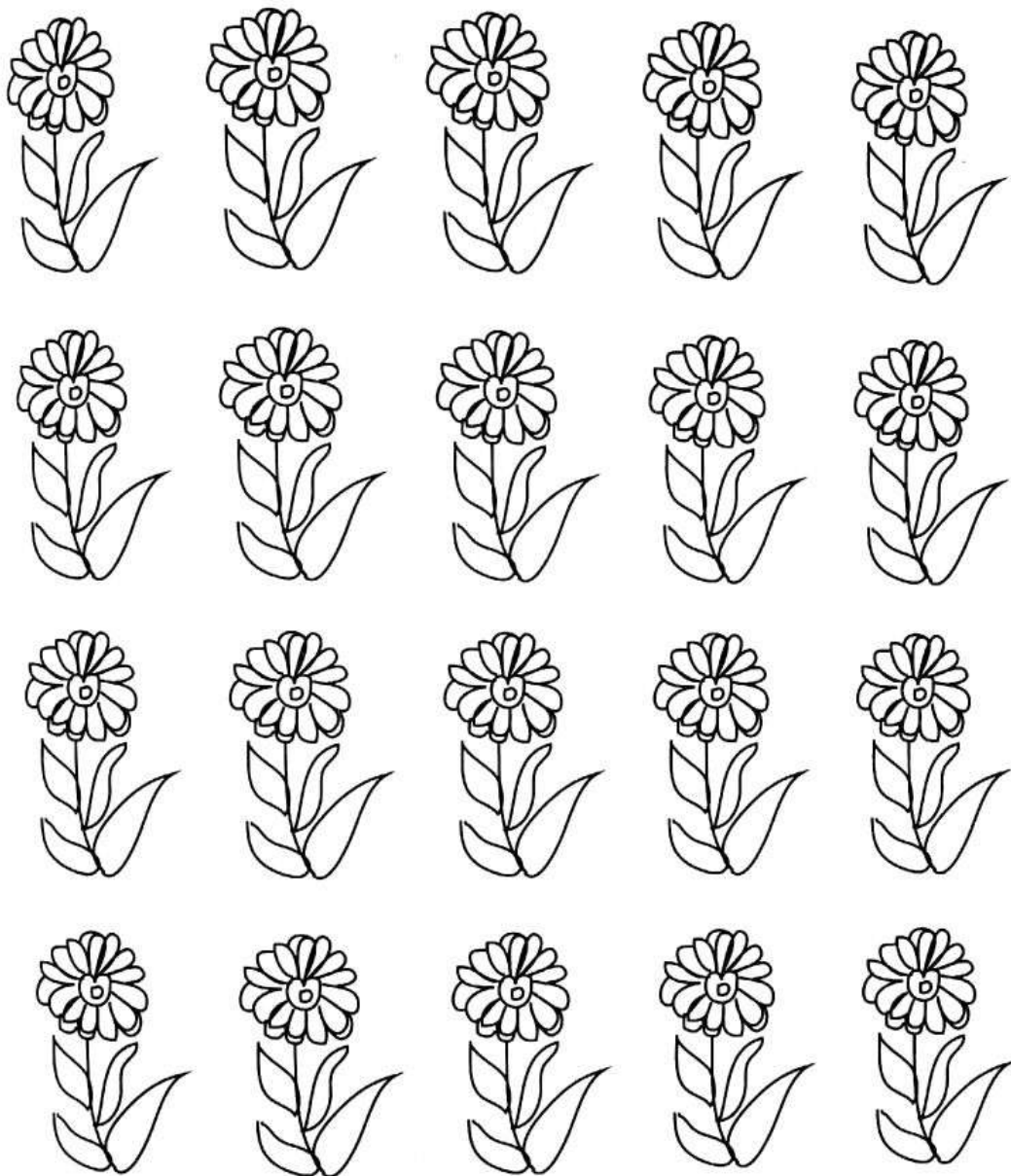
უზღვავ ტკივილს
გაძლევს სამყარო
რომელსაც აღნობ
და ოქროდ აქცევ

– ქვეყნად ამაზე წმინდა არაფერია

რძე და თაფლი

საკუთარი თავის სიყვარულით
სხვებს ასწავლი
როგორ უყვარდე

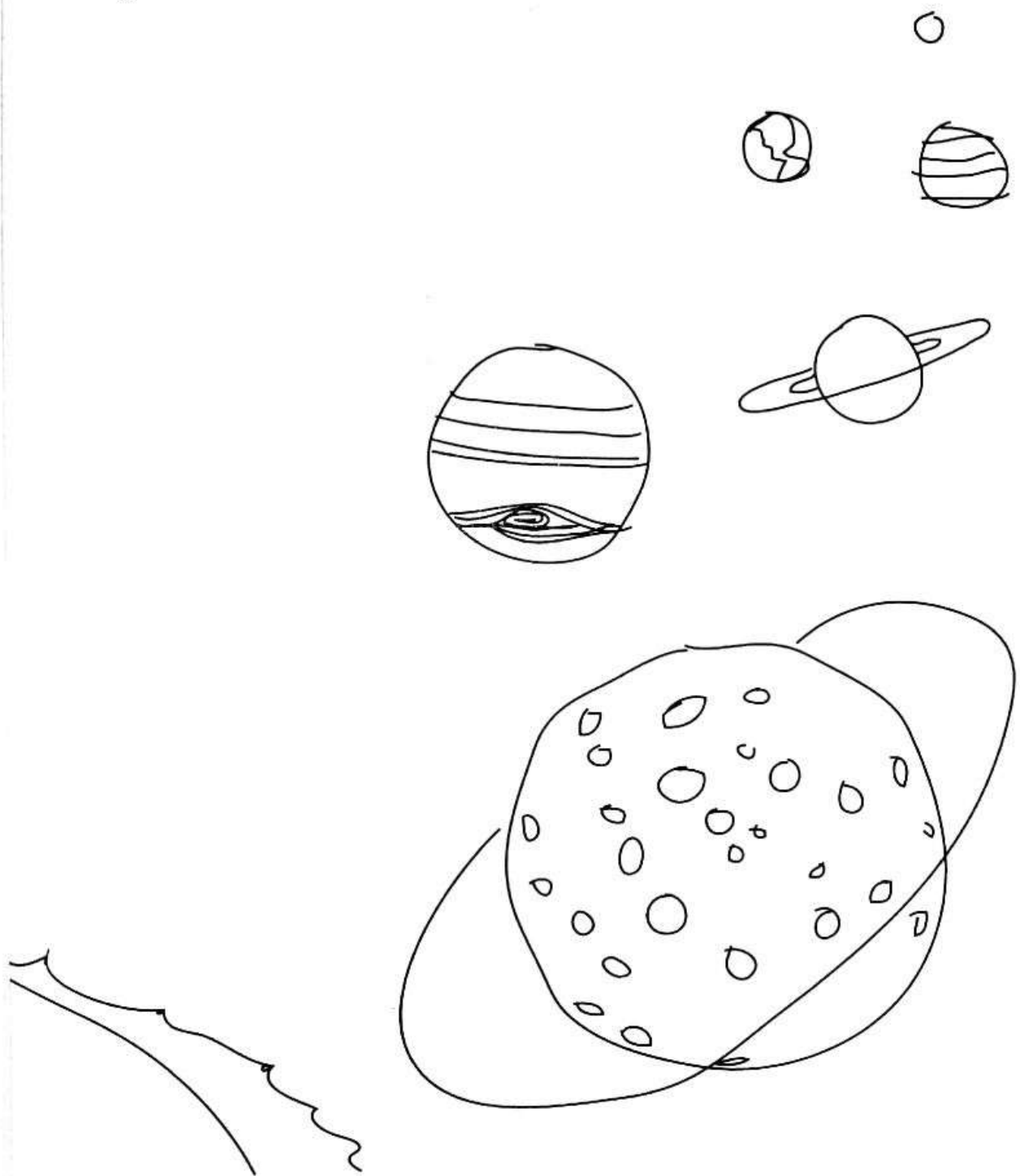
ყველაზე მეტად მე ჩემს დებზე შემტკივა გული
ქალებისთვის მებრძოლ ქალებზე
როგორც ყვავილს გაზაფხულის გამოჩენაზე

რძე და თაფლი

შენს ფეხებს შორის სახლობს ქაღალმერთი
რომელიც კაცებს პირს უწყლიანებს

შენი თავის
სულიერი მეგობარი
შენ თვითონვე ხარ

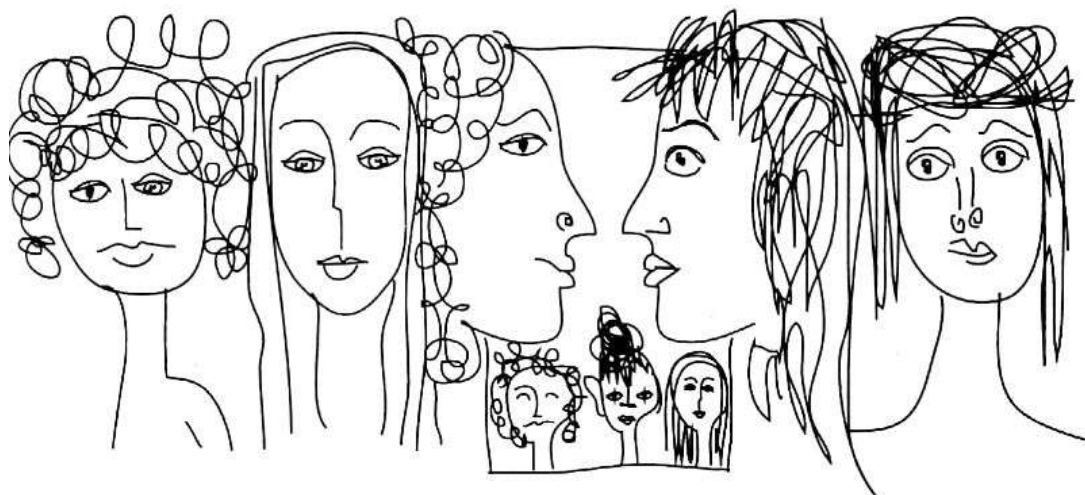

რძე და თაფლი

ზოგი ისეთი
ღვარძლიანია

იყავ მათ მიმართ
მეტისმეტად გულისხმიერი

წინ წავალთ როცა აღმოვაჩენთ
რა გონიერი
რა საოცარი
ქალები გვყავს თურმე გარშემო

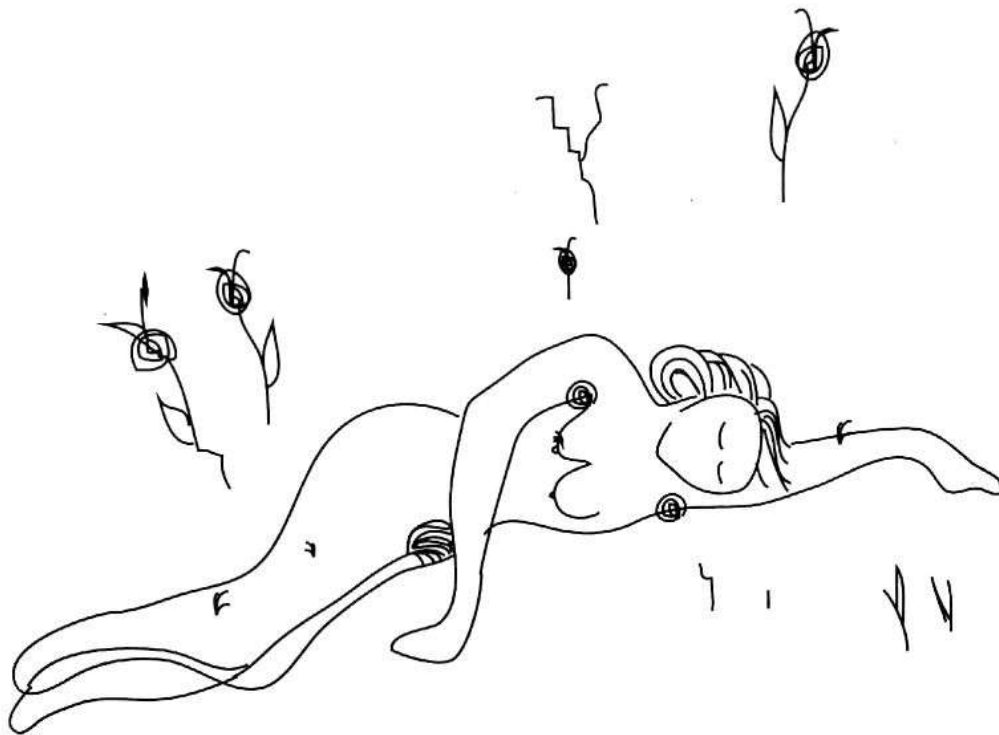

რძე და თაფლი

დანახვა ჩემი სილამაზის
შენგან არ ნიშნავს
რომ სილამაზე ჩემში არსებობს
ეს იმას ნიშნავს
რომ თავად შენში
არის იმხელა მშვენიერება
მხოლოდ მას ხედავ გარშემო ყველგან

თმის არსებობა
საჭირო რომ არ ყოფილიყო
ჩვენი სხეული
თავიდანვე არ კვებავდა და არ გაზრდიდა

– ნუ ვებრძვით იმას რაც ყველაზე ბუნებრივია

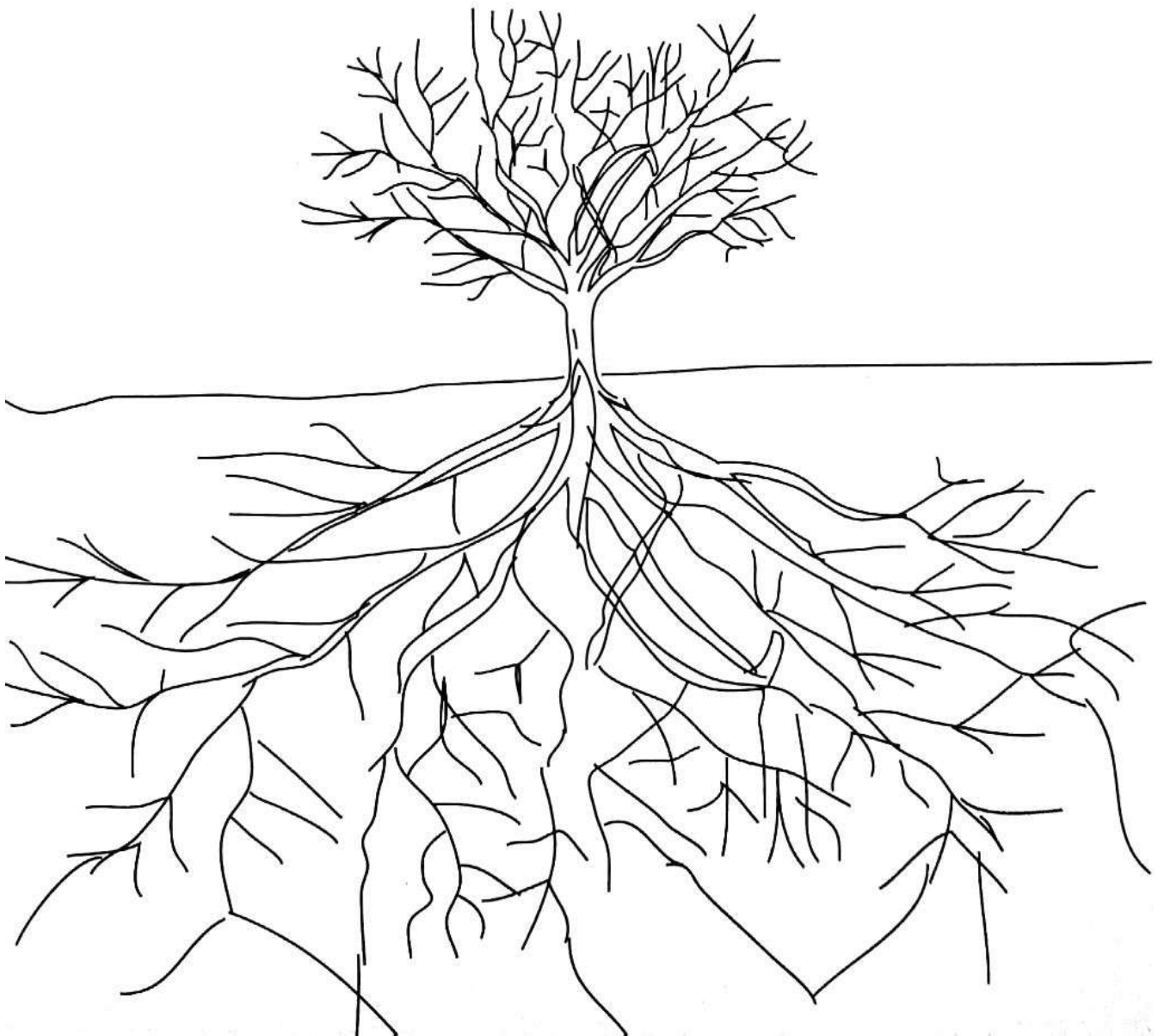
რძე და თაფლი

სიყვარულია
რაც გვასწავლის ყველაზე მთავარს
დღის ბოლოს ხვდები
სინამდვილეში არაფერს ნიშნავს
არც ეს ფურცელი

რომ ჩასჯდომიხარ
არც იარლიყი
არც ფული და
არც სამსახური
რომ არაფერს არა აქვს აზრი
მხოლოდ და მხოლოდ სიყვარულს და ადამიანებს
რომლებიც გიყვარს
და მხოლოდ სიღრმეს სიყვარულის რაც გამოსცადე
მხოლოდ მათთან იდუმალ კავშირს
მხოლოდ და მხოლოდ სიყვარულის გაზიარებას

ისე ვინდომებ
რომ ოდნავაც არ ავცდე მიწას
ჩემი ცრემლები
ჩემი ხელები
ჩემი ფეხები
ჩავმარხე და მიწას მივანდე

– ფესვებგადგმული

რძე და თაფლი

მიზეზის ძებნა

ერთ დღეს ალბათ შეწყვიტო უნდა
მიატოვო და გზა განაგრძო

თუკი საკუთარ
თავს არ ჰყოფნი
სხვას რას ეყოფი

რძე და თაფლი

პირველ რიგში
უნდა გინდოდეს
მთელი ცხოვრების
გატარება
საკუთარ თავთან

ცხადია ვეძებ წარმატებას
თუმცა არა ჩემი თავისთვის
არამედ ვცდილობ შეგროვებას
რძისა და თაფლის
ვინც გარშემო მყავს
უკლებლივ რომ გავუნაწილო

ჩემივე გულის ბაგუნი მესმის
როცა ვფიქრობ ლექსის შობაზე
აღბათ ამიტომ არასოდეს არ დავიღლები
სტრიქონების მუცლით ტარებით
სიტყვებთან აღერსს
თავდავიწყებულს
შეუძლია ჩემი აღგზნება
ამიტომ ვფიქრობ
რომ წერაა
ჩემი მთავარი სიყვარული
ან კიდევ ლტოლვა
ან ორივე
ხომ ხდება ასეც

მაგიუებს შიში

შურისაგან დუჟმოდგარი ჩვენი ტუჩების
როცა სხვები წინ მიიწევენ
და შიში შვებით ამოსუნთქვის
როცა სხვების დაცემას ვხედავთ

ჩვენი ბრძოლა საკუთარ თავთან
ერთმანეთის წარმატებით რომ გავიხაროთ
ადამიანად დაბადების და დარჩენის
ყველაზე რთული ამოცანაა

რძე და თაფლი

სხვებს თუ არ მოსწონთ
რასაც შენ ქმნი
ეს არ არის მაინც მთავარი
მთავარი სხვაა
თუ მოსწონს შენს გულს
ანდა სული რას გეუბნება
საკუთარ თავს
ხომ არ ატყუებ
დაიმახსოვრე
გულწრფელობა
არასოდეს გადაცვალო
სიმარტივეზე

– ახალგაზრდა პოეტებს

რუპი კაური

გაეცი მათთვის
ვისაც შენთვის მოსაწყემად
არაფერი აქვს

– სევა (უანგარო მსახურება)

რძე და თაფლი

ისე დამყავი ნაწილებად
ჩემს სულს შეეხე
დატოვე ჩემგან
კანშიშველი გულახდილობა
და წერა მაშინ მაიძულე
როცა მეგონა
ვერასოდეს ვეღარ შევძლებდი

– მადლობა

უკვე ბოლო გვერდზე ხარ. ჩემი გული შენს ხელშია.
გმადლობ. აქამდე მშვიდობიანად მოსვლისთვის. ჩემს
ყველაზე სათუთ ნაწილთან ფაქიზად მოქცევისთვის.
ჩამოჯექი. ისუნთქე. დაღლილი იქნები. ნება მომეცი
ხელები დაგიკოცნო. თვალებიც. ალბათ რაიმე ტკბილი
ენდომებათ. მთელ ჩემს სიტკბოს გიგზავნი. უშენოდ
არსად და არავინ არ ვიქნებოდი. შენ დამეხმარე
შევმდგარიყავი სრულყოფილ ქალად. თუმცაღა ისე
მეშინოდა სრულყოფილების. ნეტავ იცოდე მაინც
როგორი საოცრება ხარ. რა საინტერესო გზა გამოიარე.
და რა გელის წინ. გიჩოქებ. მაღლობას გიხდი. შენს
თვალებს სიყვარულს ვუძღვნი. დაე მათ ყოველთვის
შეეძლოთ საუკეთესოს დანახვა ადამიანებში. დაე
სიკეთის კეთების უნარმა არასოდეს დაგტოვოს.
დაე ერთმანეთს ერთ არსებად აღვიქვამდეთ. დაე
იმ ყველაფრის შეყვარება შეეძლოთ რაც სამყაროს
ჩვენთვის არ ენანება. დაე მუდამ მყარად ვიდგეთ მიწაზე.
ფესვგადგმულები. მიწაში საიმედოდ ჩარგული ფეხებით.

— ჩემი სასიყვარულო წერილი შენ

რუპი კაური პოეტი, მხატვარი და პერფორმერია. ხუთი წლის ასაკში დედამ ფუნჯი მისცა და უთხრა: „შენი გულისთქმა დახატე“. რუპი ჩვიდმეტი წლის იყო, როცა სრულიად შემთხვევით მოხვდა ადგილობრივ „ღია მიკროფონის“ საღამოზე, სადაც პირველად წაიკითხა თავისი ექსპრომტი. ვოტერლუს უნივერსიტეტში სწავლისას ის წერას განაგრძობდა. ხატავდა კიდევ. პირველი კრებული „რძე და თაფლი“ თავად გამოსცა. წიგნი საერთაშორისო მოვლენად იქცა. დღემდე წიგნის 3 მილიონი ეგზემპლარია გაყიდული. „რძე და თაფლი“ 35 ენაზე ითარგმნა და 100 კვირის განმავლობაში ზედიზედ ინარჩუნებდა „ნიუ-იორკ თაიმსის“ № 1 ბესტსელერის პოზიციას.

რუპის მეორე კრებული, „მზე და მისი ყვავილები“, რომელსაც მკითხველი დიდხანს ელოდა, 2017 წელს გამოიცა და მაშინვე № 1 საერთაშორისო ბესტსელერად იქცა. პირველი სამი თვის განმავლობაში მილიონი ეგზემპლარი გაიყიდა. წიგნმა მთელ მსოფლიოში მოიპოვა მკითხველის სიყვარული. რუპი „ფორბსის“ „30 წლამდე 30“-ის სიაშია. 2016 წელს მისი რედაქტორობით გამოვიდა „The Mays Literary Anthology“, რომელმაც ოქსფორდისა და კემბრიჯის ახალგაზრდა მწერლების ნამუშევრები გააერთიანა. რუპის BBC-ის მიერ დასახელებულ 100 ქალს შორისაც უჭირავს ადგილი.

– ავტორის შესახებ

„რძე და თაფლი“
პოეტური კრებულია
სიყვარულის
დანაკარგის
ტრავმის
დამცირების
განკურნების
და ქალურობის შესახებ
ის ოთხ ნაწილადაა დაყოფილი
თითოეულ ნაწილს განსხვავებული მისია აქვს
თითოეული ნაწილი სხვადასხვა სენს კურნავს
სხვადასხვაგვარ გულისტკივილს წამლობს
„რძე და თაფლი“ მკითხველს
ცხოვრების ყველაზე მწარე მომენტებში ამოგზავრებს
და მათ შორის სიტკბოს პოვნაში ეხმარება
რადგან სიტკბო ყველგანაა
მთავარია მისი აღმოჩენა გინდოდეს

– წიგნის შესახებ

ეს მოგზაურობა
პოეზიით გადარჩენის ამბავია
ეს სისხლი ოფლი და ცრემლია
ოცდაორ წელს რომ ვაგროვებდი
ეს ჩემი გულია
შენს ხელებში
ეს არის
ტკენა
სიყვარული
მსხვერვა
გამთელება

– რუპი კაური